

BIBLIOTHECA
UNIV. JAGELL.
CRACOVENSIS

kat.komp.

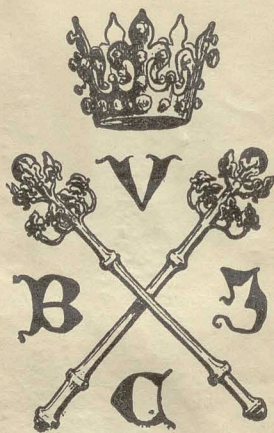
51130

I

Mag. St. Dr.

P

51130

I

ma. No. 8.

marca

cutuice

ubria

ubria

ubria. No.

ubria. No.

ubria

ubria

ubria. No.

ubria. No.

ubria. No.

ubria. No.

ubria. No.

ubria. No.

ubria. No.

ubria. No.

ubria. No.

ubria. No.

SEKRETA
NAYTAIEMNIEYSZE

w różnych
WIADOMOSCIACH I CIEKAWOSCIACH
dla pożytku
Gospodarzów, Malarzów, Ogrodników,
Rybaków, i Kucharzów,

W Y D A N E.

przez

X. F. J. Kulczyckiego Misyjonarza Horod:
Fundacyi Ritus Greci.

Za Pozwoleniem.

---

w WARSZAWIE 1797.

Nakładem Michała Grölla.

Wauki pręgr 1820

57130
I

WIADOMOSCI
Y
SEKRETA GOSPODARSKIE

---

*o Zbożach wszystkich, iak ie od Wotków i
Ptaśtwa, konserwować można w Polu.*

Kto chce, żeby mu Wotki niepsuły zboża, i ptaśtwa nie zjadało w polu, niech namierze łopatę do wiania czosłkiem. Lubo w wielkim mieście żadnego dnia nie trudno o żywności, jednak bardzo wiele zawisło na czasie, ponieważ one często połowę taniey dostać można, zamiast że potym one czasem tyle drugie drożey płacić trzeba. Jednak rostopnego Gospodarza rzecz jest nie tylko na cenę żywności uważać, ale też o tym myśleć, aby one długo, i bez szkody

konserwować, co w gospodarstwie nie tylko pożyteczne, ale też potrzebne jest.

Zaczym w tych wiadomościach podamy wszelkie sposoby prowadzenia gospodarstwa porządnego, i iak naypożytecznieyszego. Zaczynamy więc.

OD KUPOWANIA

Sypania, i Konserwowania Żyta.

O tym naypierwiej mówić będziemy, gdy one między wszystkiemi zbożami względem powszechney potrzeby naypryncypalnieysze jest, albowiem z niego chleb ordynarny, polpolicie żytny nazwany, piecze się. Kto gruntów żadnych nie ma na siano żyta, ten musi czasu dopilnować, w którym tanno one kupić może.

Czy żyto dobre jest, poznać można z tego, kiedy ziarna wielkie, i wcale suche są.

*Szpiczlerze powinny bydz iak naylepiey
opatrzone;*

Trzeba osobliwie uważać na to, aby tarce dobrze zbijane były, żeby żyto nie sypało się przez szpary, przez co nie tylko szkoda, ale też myszy do niego przydają. Temu zabiegając, trzeba zrobić masę z prochu

ohu od węgiel, i żelaza, to zmieszać z krwią
od wołu, i wsypać szkła tłuczonego, i ta-
kową masą wszystkie szpary zasmarować.

Chcąc żyto kilka lat konserwować przed
robactwem, trzeba.

1mo. Szpichlerze, na które ma być sypa-
ne czysto wymieść, szpary wyżej wyrażo-
ną masą wszędzie zasmarować, i wszystkie
dziury dobrze zabić, aby szczury, i myszy
szkody nie robiły; Drzwi także należy-
cie opatrzyć, na co najlepszy sposób ten.
Wziąć wody, wsypać w nią piołunu, en-
tjanu, i nasienie nazwane pehle, zmieszać
to z żółcią od wołu, i takową masą go-
rącą drzwi posmarować,

2do. Trzeba okna opatrzyć kratami żela-
znymi bardzo ciasnymi, lub też kratami z
szpagatu zrobionymi, aby gołębie i inne
ptactwa przecisnąć się nie mogły, te kraty
jednak tak trzeba zrobić, aby one kiedy się
podoba wyjąć można. To uczyniwszy
trzeba.

3tio. Żyto sypać kiedy suche jest, co łatwo
poznać można z tego: zgryść jedno lub wię-
cej ziarn, jeżeli twarde jest, i że się nie
lepi między zębami, lub też wziąć żyta tyle
ile się zmieści między pięciu palcami, trzyé
one obydwoiema rękami, jeżeli się nie przy-
lepi,

lepi, ale własnia trzefaczy, w tedy zapewne wcale suche jest.

4to. Trzeba żyto, przed sypaniem, albo przynajmniej w tedy, kiedy już kilka lat leżało, od kurzawy czyścić, przez co tym dłużej się konserwuje, i robactwo do niego nie tak łatwo przysłapi.

5to. Aby nieślechło, trzeba one przynajmniej co cztery Niedziele łopatą przerzucać.

6to. Na to uważać, aby podczas wielkich upałów okienice przyłożyć, ponieważ w tedy robactwa różnego najwięcej się pokazuje, i żyto gęsto na kupie leżące łatwo się spali przez gorącość do Szpiczlerza wbijającą a tym więcej robactwa się w nim znajduje. Kiedy zaś czas troche chłodny jest w tedy można.

7mo. Kraty wyżej opisane przysławić, aby przez nie wiatr przechodził, kurzawę wypędzał, i zboże od ślechlizny konserwował.

Kiedy kto zaś, nie ma bardzo wiele żyta, lub też tylko tyle nakupił, ile w małym gospodarstwie swoim potrzebuje, w tedy może one w beczki sypać, jednak nie pełno, aby miejsce miało, i nie zatechło, tudzież musi przynajmniej co cztery Niedziele beczki tam i sam tacać, co dla tego potrzebne jest, aby się żyto mocno mieszało i przeruszało. Trzeba jednak wiedzieć, że nie można

żna żyto świeżo młuczone, w beczki sypać,
ale musi przynajmniey przez rok na gorze
iakięs leżeć, gdzie wiatr dochodzi, aby się
pierwey dobrze wysuszyło.

O M A C E.

Różnych Owocach i Warzywie.

Kto tę sposobność ma, iż się w różnych
żywnościach uprowiantować, onych dosyć
nakupić, i konserwować może, ten zape-
wnie znaczny z tego pożytek ma, i bar-
dzo wiele ochrania, iednak powinien na to
uważać.

1mo. W czym się uprowiantować chce?
i czy się też to trzymać będzie?

2do. W którym czasie to i owo kupić
ma?

3tio. Jakim sposobem te żywności konser-
wować, aby się nie psuły? albowiem jeżeli
w iednym z tych trzech przestrog pobłądzi,
zysk przepada i szkoda pewna. Przyspo-
sobiąc się w takie rzeczy, które się nie dłu-
go trzymają, przymuszony jest one wnet
konsumować, albo się zepsują, zaśmiałą,
i zgniją; kupując żywności w tedy kiedy dro-
gie są, to także źle, ponieważ często cena
onych wnet upada; więc zamiaś że myślał,
iż

iż mu taniej przydą, niż innym, musi o-
wżem one drogo i z szkodą konsumować,
nie wspominając tu straty którą ponosi, kie-
dy żywności choć w dobrym czasie i tań-
kupione, nie konserwuje należycie, i w
miejscach na to umyślnie, i z pilnością przy-
spობionych; Zaczynamy my tym, którzy ie-
szcze takowych rzeczy nie są wiadomi, spo-
soby do tego i dostateczną informacją po-
damy, a nayprzód mówić będziemy.

O M A C E.

Mąka troista iest; Jedna z żyta mielona,
z której pospolicie chleb ordynarny nazwa-
ny żytny pieką; Druga pszenna mąka, któ-
rą używają do ciast i do potraw; Trzecia
iest to krochmal, którą wcale nie mielą, i
do różnych rzeczy zdatna iest.

Mąka mielona z zboża przytęchłego lub
jak spleśniałe pachnącego, tak też i z ta-
kiego które w mokrych latach się urodziło,
albo na wilgoci leżało, taka mąka nie kon-
serwuje się tak długo jak mielona z zboża
sypanego w gorących i suchych latach;
Trzeba i to wiedzieć, iż żyto, i pszenica,
które mają ziarna pełne, i twarde, więcej
dają, niż te które takowe przymioty nie
mają.

Mąka

Mąka mielona w Marcu i w Listopadzie konserwuje się przez kilka lat, osobliwie ta która w tych dwóch miesiącach naybliżej po pełni robiona jest. Trzeba także one wprzód dobrze suszyć, kiedy iej nie bardzo wiele kto sobie przysposobił, to może ją suszyć w nieckach przed ciepłym piecem lub na słońcu, i często przemieszać, aby się nie kleła. Jeżeli iej zaś bardzo wiele jest, to można ją na czystey górze tartanicami wyłożoney rozłożyć, i często łopata przemieszać, niż ma bydź schowana, dla tego aby nieślechła. Można ją chować w skrzyniach, albo ieszcze lepiej w beczki sypać, i mocno ubijać, trzeba ją iednak, tak iak i tamtą na suchym miejscu trzymać, aby się nie kleła, i aby się robactwo w niej nie robiło. Temu tym sposobem zabiedz można; wziąć soli i kminku, iednego tyle iak i drugiego, utłuc to, namoczyć białkiem od iayka, gałki z tego zrobić, i tu i tam w mąkę włożyć. Naylepiej, kiedy kto co rok tego dogląda, i iak prędko miarkuje, że się robactwo wzręca, tak musi zaraz mąkę przesiać, i potym na nowo w beczki ubijać.

O KROCHMALU.

Ten nie miela, tylko pszenicę grubo szrotując i wody nalejąc, w którey przez kilka dni
moknie,

meknie, mieszają go często, i ta woda zrobi się tak biała jak mleko, dopiero przecedzają tę wodę przez płótno, na którym się wszystko gęsto zosłaaie, te suszą i to jest krocmał.

o M A C E

Owsianey.

Oprócz tu wyrażonych gatunków mąk, jest też jeszcze mąka owsiana, która bardzo zdrowa jest, i papki lub supy z niej robione. Dużą bardzo tym, którzy na kaszel, suchoty, i na różne febry chorują.

o R Y Z U.

Kto ryż, dobrego gatunku chce kupić, musi uważać, żeby ziarna duże i grube, tudzież twarde, smaku wcale słodkiego, nie zaś kwaśne, albo słabe, lecz bardzo białe były. Kto go bardzo wiele na konserwowanie kupuje, musi go dobrze suszyć, a potem w suchym miejscu trzymać, albowiem na wilgotnym wnet przyimuie ztęchliznę.

o M A N N I E.

Jest to malutkie i białe nasienie od pewnego gatunku trawy nazwaney mannową, ponieważ

ponieważ mniemanie pospółstwa to jest, iż to nasienie z rana razem z rosą, tak iak manna na puszczy Izraelickiej z Nieba spada. Takowe mniemanie stąd pochodzi, że to nasienie w żadnym inszym czasie, tylko jedynie z rana znaleźć można, i dla tego trzeba iestże przed wschodem słońca pójść, i ruszając te trawę mannową na chustę, zbierać nasienie, które z niey spada. Jak przedko słońce wschodzi, tak się owe iak mówią zamknęcia, w których się to nasienie na trawie znajduje, otwierają, i nasienie samo z siebie wypada, tak, że potym nic nie można znaleźć, bo od słońca zniknie. Rośnie w Polsce, w Czechach i w Szląsku, i w Brandeburskich Kraiach. Chcąc one chować na konserwowanie, trzeba często przemieszać, i w takim miejscu trzymać, gdzie wiatr przechodzi, aby nie zatęchło.

O JĘCZMIENIU.

Gotowany bardzo zdrowy dla tych, którzy na suchoty, na kaszel i na womity chorują; Od rznięcia bardzo pomaga, ugotowawszy go w wrzście, włożyć w chustę iaką i okładać nim żołądek. Suszony można konserwować przez kilka lat.

O GRO-

O G R O C H U.

Tego trzy gatunki się znajdują.

1mo. Groch cukrowy, który nie tylko świeżo iść, ale też suszyć można, a w tedy czernieje.

2do. Ranny groch, który delikatniejszy i mniejszy od proślego jest, dla tego też surowy, i gotowany, miękki jest od proślego.

3tio. Prosty groch połowy trochę większy niż pierwsze dwa gatunki, ale też twardszy i świeży gotowany nie bardzo smaczny, dla tego też najwięcej suszony się je. Trzeba wiedzieć, iż groch, choć się przez trzy lata i więcej trzyma, jednak, iak prędko już starszy niż rok, w tedy go ciężko ugotować miękko, i już smaku nie ma.

O S Z O C E W I C Y.

Z Szocewicą tak iak z grochem; albowiem kiedy stara jest, to bardzo twarda i ciężko ją ugotować miękko; dla tego kupując szocewice trzeba patrzeć takiej, która jasnego koloru jest, nie zaś czerwonej, bo ta zwyczajnie stara, i smaku nie ma.

NIEKTÓRE

CIEKAWOŚCI OGRODOWE.

o Polewaniu Warzywa Ogrodowego.

Trzeba dystryngcyą czynić między polewaniem i pokrapianiem; polewać trzeba mocno, aby siance, kiedy już szósty liść dostały, i cokolwiek podrosły, podczas suchych czasów przez to wilgoci nabrać, i lepiej rosnąć mogły; Pokrapiać zaś mało trzeba, i pomału, przez co mszyce z warzywa wyginą. Najlepszy czas na polewanie w lecie jest z rana, albo wieczorem, w ie-sieni zaraz po południu, a to dla tego, że polewanie w samo południe, i podczas wielkiego upału, mało co pomoże fruktom, i warzywom, owszem przy słońcu ta wilgość bardzo prędko wysycha, a niektóre warzywo, przez to żółknienie, i psuje się.

Do polewania woda najlepsza deszczowa, albo z rzeki wzięta; Studniowa woda musi przynajmniej 24. godziny wprzód w be-
czce

czce stać, chcąc ją naprawić, można kawałki zdechliny w rzucić, które prędko w niey gniją.

*Spesyfikacya Latoroślow, Dzew i Krzewin
cień sprawujących któremi obsadzać można
Altanki, Ulice i chłodników w Ogrodzie-*

Latorośle, zioła, krzewiny &c: któremi obsadzić można altanki w ogrodzie, rozmaitego rodzaju są; niektóre jednoroczne, drugie zaś kilka lat trwające, jedne nie więcey tylko cień sprawujące, drugie, z których to kwiaty, to frukta mieć można.

Miedzy jednorocznemi, to jest takimi, które tylko rok trwają, po którym znowu nowe sadzić trzeba, znajdują się następujące.

Convolvulus różnego koloru, ośobliwie.
Convolvulus hederaceus z czerwonym i niebieskim kwiatem, między którym drudzy na obsadzenie altanek mieszają *Tropaeolum majus*, to jest *Nasturtium Indicum*, albo Rzeżuchę Indyjskie, i inne zioła w górę idące, a to dla ukontentowania oka przez rozmaite kolory kwiatów u tych zioł.

Fazole, bób Włoski w górę idący różnego gatunku, w kwiecie, i w nasieniu, a ośobliwie do tego służy bób wielki Arabski nazwany, fioletowego, czarnego, i białego koloru,

loru, tudzież bób Syberyjski, biało i czerwono nakrapiany i inny; Można też między ten bób mieszać różne gatunki grochu w górę idącego.

Cucurbita, bania różnego gatunku. Widziałem całe ulice ogrodowe z arkadami obkręcanemi temi baniami, które do jedzenia są, tudzież baniami nazwanemi flaszowemi, palką Herkulesową wraz z innemi ziołami w górę idącemi.

Jednak cień z tych wszystkich latoroślów jednorocznych pochodzący nie długo trwa, i praca na tołożona nie nadgradza się należyte przez frukta, które z nich dostać można. Więc drugi gatunek onych, to jest te, które przez wiele lat trwają, słusznie powinny mieć preferencyą przed pierwszymi.

Chcąc tedy takowemi latoroślami &c: altanki i ulice w ogrodzie obsadzić, dependuje od upodobania, czy sobie kto chce obrać takie, które tylko cień sprawują czyli też razem i te z których mieć może kwiaty i frukta.

imo. Do tych, które tylko cień dać mają, służą różne drzewa leśne, iako to:

(a) Te które tylko w lecie zielone są.

Caspinus Betulus, Grabina,

Fagus Sylvatica, Buk,

Vinus Campestris, Wiąz,

Acer

Acer Pseudo Platanus, Jawor.
Acer Platanoides, Jawor spiczasty.
Acer Campestre, Klon.
Betula albo Brzoza.
Betula alnus, Olsza.
Tilia Europaea, Lipa.

Miedzy temi Grabina i Lipa preferencyą mają z różnych przyczyn; albowiem na wszystkich gruntach, choć na podłych dobrze rosną, lubo grunt przy obsadzeniu altanki lub ulicy łatwo naprawić można; są też trwałe, na cień dobre, i trzymając one zaraz z początku, i potym w należytey konserwacyi przez obcinanie, zapewne gałęzie jedna w drugą tak rosnąc, i wiążąc się będą, że się naturalnie, iak umyślnie splecione wydadzą; Dołożywszy cokolwiek pracy, można z nich porobić ulice z arkadami wysokie, i szerokie, które iak się w kupę zrosną, i zwiążą, trzymać się będą przeciwko największym wichrom, bez słupów, latów i obręczów, których utrzymanie w dalszym czasie bardzo wiele kosztuje.

Jawor tak ordynarny, iako i spiczasty, który przez swoje duże liście wielki cień daie, może być policzony między wyżej wyrażone dwa gatunki, i sam jeden używany.

Kwiat lipowy bardzo dobry jest dla przezo-
 łow. Do

Do wyżej wyrażonych przydać iefzeze można następujące. *Celastrus scandens*, Hordowid. Ten nie bardzo wyfoko idzie w górę; obwija się mocno o drugie drzewa z krzewiny, fām rośnie, a one przytłumia. Więc trzeba go fātego, nie zaś przy infzym drzewie fadzić.

Manispermum canadense, ma wielkie liście do tarczy podobne, rośnie bardzo prędko, i wielki cień daie.

Ptilia trifoliata, dobra na obsadzenie fzapalerów, pięknie się wydaie, ale zapach od liści bardzo zły.

Rhamnus Catartilus, Bodlak czy Szaklak.
Ligustrum vulgare, Ligustr.

(b) W lecie i w zimie zielone, iako to:

Hedera, Blufzcz.

Hedera quinque folia, Blufzcz Amerykański z pięcią liśćiami.

Thuia occidentalis.

Sabina.

O tych tu wyrażonych gatunkach czytalem, że obsadziwfzy onemi altanki, bardzo pięknie się wydaia, ale że niemożna w takich altankach bardzo długo bawić, a to dla okrutnego zapachu, który głowy bole nie fprawuje; Liście *Thuia occidentalis*, także przykry zapach maia.

B

zdo. Do

zdo. Do tych latoroślów &c: z których kwiat bywa i na obsadzenie altanki, &c: się zdają należa.

Lonicera Periclimenum, Lilia leśna.

Lonicera caprifolium, Powoy wonny.

Obydwa gatunki dla pięknie pachnącego kwiatu, bardzo mile są, idą bardzo w górę, ale na dole rzednieją, baki siadają bardzo na nich, ale można one siarką odpędzić.

Bignonia radicans, idzie w górę jak bluszcz, ma piękne zielone liście, i wielki śliczny kwiat, koloru szkarłatowego z długimi rurkami, dla czego w Anglii nazywają kwiat Trębacki, idzie bardzo w górę, a na dole rzednieje, więc trzeba onę sadzić między drugie takowegoż prawie gatunku, ale mniejsze, i nierosnące tak wyłoko iako to:

Clematis Hamula.

Clematis Vitalba.

Clematis Viticella.

Pierwsze dwa gatunki dziko rosną, trzeci zaś w ogrodach. Można niemi szpalery obsadzić, gęsto rosną, i bardzo w górę idą. Ostatnie z tych trzech ma piękny kwiat niebieski.

Lycium Barbarum, kolące, i nie kolące, jest to krzewina dosyć wysoko i prędko rosnąca, a niezbyt gęsto w górę idąca, kwiat ma czerwony bardzo śliczny.

Syringa

Syringa vulgaris, Bez Turecki większy.

Syringa Persica, Bez Turecki mniejszy.

Philadelphus coronarius, biały Jaśmin.

Wszystkie te trzy gatunki bardzo znaiome są i najpospolitsze do obsadzenia altanek, ale na dole wnet zrzędnieją, więc trzeba między nimi inne sadzić krzewiny. Bez Turecki różny jest, błękitny, biały, czerwony; Można na jednym latorośle wszystkie te trzy gatunki szczepić; Chmieliny trzeba mocno obwijać, i w Sierpniu one obrzynać.

Viburnum opulus variet. *Opulus flore globosa*, Drzewo śniegowe, bywa także pospolicie używane do obsadzenia altanek, ale zapach od kwiatu przykry jest, i robactwo mocno siada na nim.

Sambucus nigra, Bez ordynarny. Ta krzewina tak znaioma bywa, pospolicie używana do altanek, ponieważ cien sprawuje, ale zapach od kwiatu, który jedni lubią, a drudzy cierpieć nie mogą, w samej rzeczy szkodliwy jest.

Robinia Caragana, *Acacia Sibirica*, Groch Syberyjski, rośnie bardzo prędko i gęsto; liście ślicznie zieloność mają, i kwiat żółty, którego moc po między liśćmi powychodzi, bardzo pięknie wygląda; Między wszystkimi krzewinami, które używane bywają do obsadzenia altanek, i ulic ogrodowych,

wych, groch ten Syberyjski sprawiedliwie
naypierwsze miejsce mieć może.

Celtis Australis, Obroślnica. Kwiat nie
bardzo pożorny, drzewo bardzo dobre na
obręcze do beczek, które długo trwają; Ta
obroślnica trzyma przez całą zimę.

3tio. Krzewiny kolące, nasłepujące są:

Rosa minor, vulgo majalis, Róża cu-
krowa.

Rosa villosa, Jabłko raiowe.

Pierwsza która się też nazywa Róża ma-
iowa, ponieważ prędcy niż inne, to jest
już w Maju kwitnie, bardzo dobra krzewi-
na jest na krzaki, które się obrzynają; bo
się sama obwija o drugie krzewiny, tak że
nie można przeyrzeć przez takowe krzaki;
wraz z drugimi krzewinami, zdatna też jest
na obsadzenie altanek.

4to. Latorośle, które dla fruktów swoich
używane bywają do obsadzenia altanek, na-
słepujące są:

Vitis, latorośl winna. To obsadzają się
szpalery, ale tylko na letniey stronie; okrę-
cają się też nią ulice ogrodowe z arkadami,
ale ulice trzeba tak założyć aby słońce ze
wszystkich stron dochodziło latorośl i wiatr
onę przewiewał; powinna być sadzona na
gruncie, który ani tłustości, ani wilgoci
zbytaczney w sobie nie ma, tudzież gęsto
iedna

iedna przy drugiej; Nie trzeba iey dać ro-
 śnąć zbyt cznie w gałęzie, albowiem ieden
 gatunek oney więcey, drugi mniej, każdy
 podług swey natury rośnie w gałęzie, do
 pierwszego gatunku należą te, których fru-
 kta późno przychodzą do dōjrzałości, więc
 trzeba na obsadzenie takie obrać, u których
 grono wcześniej dōjrzałe bywa, tudzież ie-
 żeli latorośle takowe stare albo cienkie są,
 one w cześnie to jest zaraz po zbieraniu gro-
 na w jesień obrzynać, i należyte około nich
 mieć staranie inaczej nie będziesz z nich nie
 więcey miał, tylko drzewko i liście, a gro-
 na bardzo małe i nie dōjrzałe, i całe ob-
 sadzenie szpalerów, albo ulice, na nie się
 nie zdało, bo wszystko trzeba odciąć i scia-
 ny gołe zostawić.

Morus nigra, & *alba*, Morwa czarna i
 biała, z tey ostatniey znaydują się porobie-
 ne szpalery w Warszawie; z pierwszey frukt
 bardzo zdrowy, i smaczny, a z drugiej li-
 ście niezmierny pożytek czynią, uważając na
 to, iakim sposobem iedwab się robi.

Prunus Armeniaca, Morela.

Amigdalus Persica, Brzośkwinia.

Cerasus, Wiśnia.

Cornus, Deren.

Prunus, Sliwka.

Corilus Sylvestris, Leszczyna.

Corilus

Corilus sativa fructu oblonga, Orzech
Turecki.

Wszystkie te drzewka owocne, i krzewi-
ny można używać na obsadzenie szpalerów,
i ulic z arkadami, ale nie trzeba one zbyt
daleko od samey altanki, i nie nazbyt ge-
sto sadzić.

O ZAŁOZENIU OGRODU

Ekonomicznego.

Pewna rzecz, iż Ekonomia po wielu
miejscach, i z bardzo wielu okoliczności
wielkiey potrzebuie poprawy, niedbałość
ludzka winna temu jest, że takowa poprawa
nie następuje; Chwalebnaby więc rzecz by-
ła, żeby dystryngowani i uczeni Gospoda-
rze wszelkimi się liłami przykładali do ta-
kowej poprawy ekonomiki większey, i go-
spodarstwa ogrodowego. Szwecya dała nam
przykład dobry, uznany pożytek ztąd po-
chodzący, ale ledwie po kilku miejscach na-
śladowany; przynajmniey w Polsce nie-
mamy ieszcze żadnego Towarzystwa Eko-
nomicznego,

nomicznego, w którymby dystryguowani
 uczeni, i praktyki doznani gospodarze wspól-
 nemi siłami się starali o rozkiszwienie nau-
 ki gospodarskiej Kraiowi tak potrzebnej,
 i pożytecznej. Chcąc tedy wynaleść po-
 prawy w ekonomice, trzeba one wprzód
 przez różne próby doświadczyć; najlepszy
 sposób na to jest założenie ogrodu ekono-
 micznego, które jednak następujące wycią-
 ga uwagi.

Takowy ogród nie powinien być kunsztow-
 nie założony, drzewa, krzaki, &c: niepotrze-
 bne są w nim, a przynajmniej muszą mieć
 osobliwe swoje miejsce, któreby nazwać mo-
 żna ogrodem ekonomicznym na drzewka;
 Jednak dla założenia porządných kwaterów
 trzeba, aby Dozorca nad takim ogrodem
 różne ziola gospodarskie w nim po flanco-
 wał, jako to: Dzięcielnicę, Szalwiją, La-
 wandę, Szpikanardę, i inne pożyteczne zio-
 ła.

Wszystkie kwatery powinny być zało-
 żone w kwadrat, nie zaś w tryangul, gdy
 te bardzo wiele gruntu psują, tu zaś wszy-
 sko ma być robione na pożytek.

W takowym ekonomicznym ogrodzie na
 drzewka, można sadzić różne cudzoziemskie
 drzewka, krzewiny, tudzież porobić krzaki
 i szpalery z latoroślów wyżej wyrażonych.

Kwatery

Kwaterny trzeba tak podzielić, aby na niektórych różne zboża gospodarskie, na drugich zioła i trawy dla bydłęcia, na innych zaś zioła lekarskie, krzewiny, i cudze drzewka sadzone i flancowane być mogły.

Założyć po różnych miejscach szkoły na drzewka owocne, i leśne.

Ponieważ tyle latorośców, i krzewin jest, które cieniu potrzebują, trzeba się więc starać, onym takowy podać przez posławienie domostw, albo ścian.

Jeżeli około takowego ogrodu mur, albo parkan jest, wtedy można porobić szpalery z drzewek owocnych, lub innych.

Potrzebne tu jest rozdzielenie ziemi na różne gatunki, aby potym wiedzieć można, który grunt na te lub tamto warzywo zdalny jest, i gospodarzów innych w tym informować.

Różne owe gatunki warzywa, latorośców, krzewin &c: nie można tu przepisać, ponieważ obieranie onych na takowy koniec dependuje od woli, i upodobania Possessora. Wreszcie można łatwo poznać; iż założenie takowego ogrodu nie tylko bardzo pożyteczne, ale też z ukontentowaniem związane jest. Okolice tutejsze z różnych przyczyn wielką w tym przed niemi mają preferencyą, że na takowe założenie zdadneby były.

SPO-

S P O S O B

*Konserwowania i suszenia różnych fruktów
przez całą zimę.*

Jabłka i Gruszki iak konserwować przez
długi czas, aby zawsze świeże były.

Trzeba one z drzew zbierać podczas pię-
knych i suchych dni, a potem konopią lub
lnem obwiązać, iednak na to uważać, aby
iedno drugiego się nie przytknęło; Dopiero
pakować, w beczki lub w skrzynie i posta-
wić na suchym miejscu, gdzie mróz dōyść
nie może.

Można one też konserwować w słomie
na gōrze, lub w izbie, gdzie wilgoci nie
ma, albo też w piwnicy, żeby tylko od
mrozu bezpieczne były.

Jabłka i Gruszki, iak ich suszyć należy.

Cheąc jabłka i gruszki suszyć, trzeba one
nie łupione na cztery części porozkroić,
albo kiedy małe, to tylko na połowę, a
potym one albo w piecu, albo też na słach
na piecu postawionych przy temperowanym
cieple suszyć; Nie trzeba zaś wszystko gęsto
na kupie sypać, ale dobrze rozłożyć, aby
ciepło wszędzie doszło, i frukta nie zmięknę-
ły, zakwaśniały i zgnily. Cheąc zaś wielkie i
słodkie

Łodkie jabłka i gruszki suszyć, trzeba one łupić na połowę, albo na cztery części, iak się podoba porozkrawać szrodki, gdzie ziarna są, wyrznąć, dopiero te frukta w cukrze smażyc, potem przy temperowanym cieple suszyć, cukrem posypać, i schować.

o Konserwowaniu Pigwów.

Te można tym samym sposobem konserwować, co jabłka i gruszki, od których jednak trzeba one, bardzo daleko trzymać, ponieważ zapach mocny od pigwów bardzo szkodzi jabłkom i gruszkom; nie można też one chować w izbie, gdzie winogrona powieszzone są, albo leżą, ponieważ pigwy przed czasem gniją od zapachu, który winogrona z siebie dają i który onym wcale przykrym jest. Jednak się pigwy najlepiej konserwują, trzymając je w leczce.

Sposób suszenia Pigwów.

Łupić one, wyrznąć szrodki gdzie ziarna są, porozkrawać w kawałki grubości małego palca, i suszyć.

o Konser-

o Konserwowaniu Winogronów.

Powiązane one na nitce po jednym lub po dwóch, i powiesić w izbie suchej, gdzie mroz dōysć nie może.

Pewny sławny ogrodnik w Hollandyi podaie sposób jeszcze lepszy na to, to jest; wziąć beczkę, lub skrzynię, wysypać dno piaskiem suchym i ciepłym, obłożyć liśćmi winnemi suchymi, dopiero kłaść winogrona, te przykryć liśćmi temi samymi, i obsypać piaskiem na palec wysokości, i tak sobie postępować, aż beczka lub skrzynia napełniona będzie, a potym postawić na miejscu suchym, bezpiecznym od mrozu.

Sposób konserwowania Wiśni.

Włożyć one w naczynie dobrze opatrzone, aby woda nie doszła, wpuścić do studni i tam pod wodą one konserwować, gdzie się przez całą zimę trzymać będą.

Sposób konserwowania Lubaszków.

Lubaszki konserwują się tym sposobem co i wiśnie.

Sposób

Sposób konserwowania Sliwek.

Zdjąć delikatnie z ogonkiem z gałęzi, palcami nie dotykając się samej śliwki, dla tego, by barwy nie obetrzeć, a tak szpagat rozciągnąć kształtem sznura co chuśły wiążą i po dwie do kupy nitką związawszy, jedno od drugiego o podal wieszając w miejscu nie wilgotnym, ani też zimnym, do samej wiosny tym samym sposobem tak jakby z drzewa świeżo urwał, dochowa. Tym samym sposobem i wiśnie konserwować można, co i śliwki.

Item. Śliwki mogą być konserwowane, podobnie iako i wiśnie o których wyżej wyraziłem; Ztąd jednak kondycją, aby naczynie u dołu i z góry liśćmi suchymi tegoż gatunku wyłożone i przykryte było.

Sposób suszenia Sliwek.

Na to troisty sposób jest; Trzeba najprzód wiedzieć, iż dla nich temperowane ciepło być musi, inaczey pękają i z sokiem najlepsza essencya wychodzi, nawet tak się mocno zmarszczą, że z najpiękniejszych śliwek zrobią się wcale małe, i zeschną. Pierwszy sposób jest ten; Suszyć one, tak iako samo przez się są, w piecu, lub suszarni,

ale

ale nie trzeba one na sita kłaść, ponieważ się przylepiają, psują, i sok z nich wychodzi, dla tego lepiej one na deszczkach po stronach przybitych porozkładać, aby przewracając one, nie pospadały. Drugi sposób takież łupić śliwki, na boku tak mało dziurkę zrobić, żeby pestkę wyjąć można, i spłaszczyć trochę śliwki, potem pokłaść one na deszczkach, i suszyć przy wolnym cieple; dopiero włożyć w beczulkę, lub w pudło, wrzuciwszy tam i siano liści bobkowych, przykryć deszczulką, i na wierzchu kamień położyć, aby dobrze w kupie rożniały. Te tym sposobem suszone śliwki nazywają się prunele; można też w obłupione śliwki na miejscu wyjętej pestki, włożyć obłupione migdały, lub orzechy, one po mału suszyć, i tak konserwować jak prunele. Trzeci sposób suszenia śliwek ten jest; wziąć one, albo tak jak same przez się są, albo też obłupiwszy wcale rozkroić, lub też tylko tak, aby obiedwie połówki, jedna przy drugiej wisiały przekłóć one drewnianym rożenkiem, i tyle tego założyć, ile się na rożenku zmieści, posypać anyżem i suszyć.

Sposób

Sposób suszenia Wisten, i Lubaszek.

Te się tym samym sposobem suszą co i sliwki, i zażywają się tak do gotowania, iako i do lekarstw.

Sposób kwaszenia Lubaszek.

Wziąć lubaszki wczesne, po odrzynieć koniuszki i włożyć je w naczynie szklanne od konfitur, lub w tygiel, a to tym sposobem: najprzód dno tego naczynia polypać dobrze cukrem przesianym, potym klasć lubaszki, znów cukrem polypać, potym znów klasć lubaszki, i tak iedno na drugie, na ostatku nalać dobrego octu winnego, tyle aby na wierzchu stał na dwa palce wysokości; a potym naczynie mocno opatrzyć i schować aż do używania, kiedy się podobą.

Sposób konserwowania Kasztanów.

Te się długo konserwują, a ieszcze lepiej w skorupach swoich kolących niż bez nich zakopawszy ich w piasku; ale ponieważ myśli bardzo do nich idą, lepiej one w beczółkę lub w naczynie szklanne, zółcią od wołu około wierzchu posmarowane włożyć, i zwyż opisanym sposobem, w piasek wstawić,

wieć, jednak wprzód ten piasek dobrze suszyć, aby kasztany nie spleśniały od wilgoci, a dopiero do piwnicy schować.

Sposób konserwowania Orzechów.

Te w łupinach swoich świeżych i zielonych, tak iak z drzewa zbierane są, włożyć w piasek świeży w piwnicy konserwowany. Niektórzy polewają piasek wodą słoną, bo kiedy długo leżą w samym piasku nie zaprawionym, to dostają smak gorzkiwy.

Sposób, ażeby stare i suche orzechy tak były znowu iak świeże.

Takie orzechy włożyć w garnek, nalać świeżej wody, w której leżeć muszą przez 24. godziny; po których spłutych zlać trzeba owe wodę, i znowu nalać świeżej i tym sposobem sobie przez cały tydzień co 24. godziny postępować, dopiero wyjąć je z wody i jeden po drugim obetrzeć; Tak dobre i świeże będą, iakby dopiero z drzewa.

Sposób suszenia Brzoškwinów.

Te trzeba po rozkręcać na połowę, wyjąć pestkę i suszyć: albo też tyle one tylko nakroić

nakroić, aby pestkę wyjąć można, i usma-
żywszy one w cukrze włożyć we szrodek
na miejscu pestki migdał parzony, ścisnąć
brzoškwinę trochę aby się nie rozpadały, i
przy wolnym cieple suszyć.

O suszeniu Głogu.

Zbierać one wczesnia, rozkroić na dwo-
ie, i wyjąwszy z nich ziarka, suszyć tak
jak śliwki.

O suszeniu Kapusty Włoskiej i Jarmużu.

Zdjąć wszystkie liście z główki kapusty
Włoskiej, aż do samego środka, lub jak
nazywają, serdułzka, które przekroić trze-
ba na połowę, na nitkach powieszać około
pieca, lub też rozłożywszy one na sicie, po-
stawić na piecu i po mału suszyć. Liście
od tej kapusty także suszą, równie jak i li-
ście od jarmużu, który ponieważ nie rośnie
w główki, nie może być inaczej suszony.

Karczochy jak suszyć należy.

Trzeba wszystkie liście zdjąć, i te ko-
smate co przy środku jest wyrzucić a po-
tym te środkki powiesić na nitkach, lub
też położyć na sicie suszyć.

O suszeniu

O suszeniu Szparagów.

Najlepiej one przekłóć igłą, nitkę przeciągnąć i tak powiesić około pieca; ale trzeba często doglądać, aby ciepło na nie nie zbyt było, boby zczerniały, i potym w gotowaniu nie miałyby żadnego smaku. Kiedy zaś nie dosyć suszone są, w tedy się wnet pfią, i gniją, osobliwie kiedy na wilgotnym miejscu leżą; Trzeba one tedy twar- do, ale po mału, i przy temperowanym cie- ple suszyć.

S M A R D Z E.

Z temi się tak postępuje w suszeniu, jak z szparagami.

S P O S O B

*Jak w porządnym gospodarstwie, przez szla-
chtowanie w domu z wielkim pożytkiem mo-
żna się uprowadzać mięsem.*

Lubo przez cały rok mięsa dostać mo- żna kupić u Rzeźnika, tak że nigdy niebra- knie, iednak znaczny pożytek jest, przy szlachtowaniu domowym; albowiem nie tyl- ko, że mięso taniej przychodzi, niż kupu- jąc one w jatkach, ale się też gospodarzowi

C

takiemu

takiemu łóy zostaje, i nie przyidzie mu drożey iak mięso, u Rzeźnika zaś daleko drożey iest.

Czas najlepszy na szlachtowanie iest w zimie, a osobliwie w Grudniu i w Styczniu. W gospodarstwie zwyczajnie się szlachtują woły, wieprze; mięso rąbie się na kawaly.

S P O S O B

Jak mięso konserwować przez długi czas, iak one na solić i wędzić.

Cheąc różnego mięsa tyle, aby na długi czas w gospodarstwie wystarczyło, na solić, trzeba wprzód mieć na pogotowiu beczkę, lub inne drewniane naczynie, podobług tego iak się wiele lub mało mięsa do nasolenia bierze; w tedy nayprzód dno takiego naczynia solą posypać, potym mięso już na kawaly porąbane mocno trzyć solą, kawał po kawale, i położyć ieden na drugim na dnie naczynia solo posypanym; międy to mięso można tu i tam sypać jalo wiec grubo utłuczony, i kłaść liście bobkowe, bo z tego sinak dobry nabiera; To wszystko uczyniwszy przykryć naczynie deszczką, i na wierzchu położyć, duże kamienie,

mienie, aby się mięso mocno przycisnęło,
i sól tym prędzej się rozpuściła; Trzeba zaś
co dzień doglądać, czop od beczki często
wyjąć, wodę słoną wypuszczać na czyste
naczynie, potem czop wetchnąć, i tę wo-
dę znowu wlać do beczki, aby sól tym wię-
cej wszędzie wsiąkła, i to co dzień trzeba
czynić, gdyby zaś tej wody słoney mało by-
ło, a na wierzchu żadnej, w tedy trzeba
soli kilka dobrych garści w świeżą wodę, i
wlać w beczkę tyle, aby ta woda trochę
na wierzchu stała, inaczey się mięso psuie.
Drudzy innym sposobem na soląją mięso;
to jest; Polypią dno naczynia solą, potem
kładą mięso, tak iak samo przez się jest nie
solone, i za każdym razem, kładąc kawa-
ły mięsa, solą polypują, a to tak długo, aż
wszystkie włożone jest, potem one polewają;
polewka osobliwie na to przyprawiona, która
się sposobem tym robi: wziąć kawałek mięsa,
gotować; często szumować, i tyle soli wrzu-
cić, iak do niego trzeba; niech się tak go-
tunie, aż polewka z niego tak klarowana bę-
dzie wyglądała iak oliwa i że surowe iayko
będzie pływało na nim, a jednak nie po-
dzie na dno; (to jest znak, że ta polewka
ani zbyt wiele, ani zbyt mało solona jest.)
potem one przecadzić, a iak ostygnie, wlać
na mięso, które w beczkę włożone jest.

Trzeba iednak często, a przynaymniey co 3. lub 4. dni czop od beczki wyjąć, i tę polewkę gdyby polewki ubywać miało, w tedy przylać świeżey wody słoney, tudzież gdyby się na niey krew lub na wierzchu co nieczyste go pokazało, w tedy wypuścić one z beczki, znowu przegotować, szumować, przylać świeżey wody soloney, i znowu w beczkę wlać.

Niektórzy mieszają sól z saletrą, przez co mięso nie tylko piękny kolor czerwony nabierze, ale też smaczniysze się robi, i dłużej się konserwuje.

To mięso tym sposobem na solone, można albo już tak, ugotowawszy iść one, albo też powiesić, i wędzić; chcąc one tylko na solone iść, trzeba one trzymać na suchym mieyscu, i często doglądać, czy się nie psuie, a temu zabiedz można przez częstą wypuszczanie, i nalewanie polewki, iak się wyżej opisało: wielce też i to do tego pomoże: zabii mocno beczkę, przerzucając ją co tydzień, raz lub dwa razy, albo przewrócić co dzień, a ile razy z niey mięsa ile potrzeba się wyimuie, przylać świeżey wody słoney, i beczkę znowu mocno zabić; Tym sposobem mięso się bardzo długo konserwuje, i tak nasolone ma swoje osobliwe nazwisko, to jest Pekel Fleisz.

Chcąc

Cheąc zaś takowe mięso nasolone wędzić, nie trzeba one w soli trzymać, lub w polewce nad tydzień lub dwa, ale wyiawszy przekłóć szpikulcem, przeciągnąć mocny szpagat, zawiązać mocno na wierchu, i powiesić w kominie; To uczyniwszy podłożyć ogień z twardych drew mielzanych krzewinami jałowcowemi, i innemi, aby się mięso tym prędzey uwędziło.

S P O S O B

Wyciągnięcia zbyteczney soli z mięsa, lub z ryby nasoloney albo wędzoney.

Zawinowszy mięso lub rybę, w czystą płachtę, włożyć w piasek, i zostawić w nim przez noc, zapewne wyciągnie wszystkę sól.

Inszy sposób wyciągnięcia soli.

Mięso zbyt solone włożyć w ciepło wodę, i kawałek cegły wrzucić, z tego także sól odeydzie.

Mięso i Zwierzyna iak konserwować.

Mięso i Zwierzynę na pieprzywszy i posoliwszy mocno, odgotować, a gdy ostygnie wziąć tłuszcz od tej zwierzyny ogotowanej,

waney, a gdy tego nie masz, świeże masło, i rozpuścić: potym włożyć zwierzyne w garnek, nalać polewkę, w której się gotowała, a na tę rozpuzczono tłustość, albo masło tak aby na 3. albo 4. palce na wierzchu stało, i tak schować. Tym sposobem można one w beczółce, gdzie chcąc, posłać.

Ile razy zaś tego mięsa lub zwierzyzny wyimie, trzeba zawsze, znowu tłustość rozpuścić, i nalać, aby się długo konserwowało.

Różne Ptaszki iak konserwować.

Oskubać Ptaszki, wyjąć wszystko z nich, i zciągnąć skórę razem z oczami przez głowę, potym te ptaszki posypać solą trochę, korzeniami mieszana iak do pieczenia założyć na rożnie, i kilka razy polewać gorącym masłem. Jak prędko na pół upieczone są, tak zdjąć z rożna, aby ostygły; Dopiero włożyć ptaszki w tygiel, i masło, którym się polewały, znowu rozpuścić a potym je nim polewać. Gdyby zaś masa tego nie dożyć było, i niepływało na ptaszkach po wierzchu, w tedy trzeba jeszcze więcej onego wziąć, rozpuścić, niech ostygnie jednak tak, aby nie skrzepnęło, dopiero tyle nalać, aby nad ptaszkami na dwa palce stało.

Inszy

Inszy sposób konserwowania Ptaszków.

Oskubać ptaszki, wyjąć z nich razem z oczami, na tych miejscu wetchnąć jałowiec, a potem ich włożyć w żyto sypane, jednak tak, aby jeden przy drugim nie leżał blisko. Można też beczółkę, lub skrzynkę na sypać żytem potem kłaść ptaszki, znowu żyto na nich, i znowu ptaszki, a tym sposobem sobie postępować, aż beczółka pełna będzie, jednak tak, aby żyto przykryło na wierzchu ptaszki, a dopiero schować i trzymać na chłodnym miejscu. Jeżeli wielkie ptaki są, to można jałowiec włożyć we środek.

Ryby i Raki iak długo konserwować żywe.

Jest to rzecz każdemu wiadoma, iż ryby, i raki zwyczajnie się chowają w sadzu, ale ponieważ tego wszędzie nie można mieć, a osobliwie po miastach wcale nie, zaczynam używać na to wodę źródłową przez ołowiane lub drewniane rury sprowadzoną, przez którą iako nieustannie biegnącą, można przez kilka miesięcy konserwować ryby i raki w kamiennych korytach. Ze zaś rzadko w domach taka woda źródłowa się znajduje, można w czasie potrzeby ryby przynajmniej kilka dni żywe konserwować, a

to

to tym sposobem; Wziąć beczkę przewiercić dziurę w niej koło spodu tak nisko iak można, przyprawić rurę i wody nalać, po tym czyścić wannę lub kuffę z rybami, nalać w nią trochę wody, postawić, i otworzyć rurę od beczki tylko trochę, aby woda pomalu z niej szła, i tym dłużej iey było. Iak prędko beczka próżna, i wauna, lub kuffa pełna iest, można tę wodę znów wlać do beczki, iednak przy wybieraniu oney z wanny na to uważać, aby nie gniesć ryby, boby wnet uschnęły. Lepiej zaś wodą źródłową beczkę napelnić, niż studniową, która zbyt twarda, i zimna iest; iednak można co dzień świeżey do lać.

Można też rybom dawać odgotowaną pszenicę, wątrobę wołową, i chleb, tak tym, które się w korytach, i w źródłowej wodzie chowają, iako i tym które się w wannie, lub kuffie chowają, ponieważ ryby nie tylko od samey wody żyją podług mniemania ludzi, ale też czym innym żywić się chcą.

Wioząc ryby, a chcąc się zatrzymać z wozem, trzeba zaraz beczki poruszyć, aby woda w nich będąca nie stała cicho, inaczej ryby zeskabią, i wnetby usnęły.

Ryby

*Ryby iak konserwować bez wody, przez 2.
lub 3. dni, i iak one wieść.*

Wziąć miękkie od chleba, umoczyć w wodzie i włożyć rybie w pyszczek, ale to trzeba co 4. godziny powtarzać.

o R A K A C H.

Można ich wsadzić w koryta z wodą, aby sobie tam wolniey chodziły, albo też włożyć w garki z dziurkami umyślnie na to zrobionemi, i te opatrzyć dobrze, aby raki nie powychodziły, w korycie postawić. Można ich też wrzucić w szaflik z wodą, i postawić w piwnicy, ale trzeba te naczynie płachtą przykryć, i zawiązać, aby nie powylazily.

Chcąc dobrze utuczyć raki, trzeba marchew w paseczki kraianą odgotować w wodzie, i te zlawszy, dać im tak marchew do koryta, lub szaflika. Drudzy im dają odgotowaną wątrobę wołową, odgotowaną pszenice, także pokrzywy, a te osobliwie dobre dla raków są, chcąc ich trzymać w piwnicy.

Raki iak tuczyć w Zimie.

Ugotować kartofle międko, pokrajać w drobne kawałeczki i dać to rakom.

o KO-

o KOKOSZACH

Które się niosą, i o jaykach.

Ponieważ jayka nie odbycie potrzebne w gospodarstwie, zrobym każdy, jeżeli miejsce na to ma, bardzo dobrze czyni, kiedy sam kury chowa; bo może zawsze iak najświeższe jayka mieć, a te, które nie potrzebuje, sprzedać drogą w ziemie.

Na to zaś trzeba najprzód mieć podwórze, aby sobie kury po nim biegać mogły, tudzież kurnik gdzie kury przez noc siedzieć, i tam też nieść się mogły. W tym kurniku trzeba porobić grzędy na dole i wysoko, aby kury na nich siedzieć mogły, i od myszów i szczurów bezpieczne były; tam i też trzeba kilka gniazdów porobić, aby się w nich nieść mogły. Oprócz drzwi dobrze opatrzonych powinno być w takim kurniku małe okno, lub okienniczka, którą dobrze zamknąć można, aby się kury nie wkradały, jednak musi być tak zrobione, żeby one można, kiedy chcąc otworzyć, aby sobie kury wlatywać i wylatywać mogły. Trzeba przy tym taki kurnik co tydzień czyścić wychędożyć, a w lecie często pomyjami pokrapiać, żeby robactwa różnego w nim nie było.

Trzeba

Trzeba kurem co dzień dwa razy dać iść, raz raniuteńko, drugi raz godzinę przed zachodem słońca. Jasio najlepsze dla nich otręby, ciepło wodę zamieszane, i owies gotowany; można im też ięczmień, i siurawy owies posypać. Przy tym świeżą i czystą wodę mieć muszą, a naczynie to co dzień musi być czysto wymyte, żeby robactwo, one nie zapaskudziło, inaczej kury zachorują. Trzeba iadło i wodę na pewnym miejscu zawsze, a to nie daleko kurnika postawić, aby się kury tam nauczyły chodzić i nie rozbiegały się. Dobrze też jest nie daleko kurnika piasku nasypać, aby kury w nim grzebać i przewracać się, a przez to robactwo i kurzawe z siebie strząsać mogły, oprócz tego że czasem piasku polykają, i przez to tym lepiej iadło strawią.

Kupując kury trzeba sobie wybierać czarne, żółte, czerwone, i brunatne z grzebiuszkami dobrze w górę stojącym, albowiem takie bardzo nośne są, i najlepsze do wysiedzenia kurcząt; lubo czubate włoskie kury piękniejszy, jednak nie tak pożyteczne iak proste, z których jedna na rok 3. kopy jay daie, iak twierdzą.

Sposób

Sposób, aby kury w zimie bardzo nosne były.

Utluc drobnuteńko skorupy od ślimaków, te pomieszać z otrębami, i dać to kurom. Jednak one trzeba w ciepłej izbie trzymać, a koszyk lub gniazdo włożyć drewniane jayko białe malowane, żeby tam przywykły się nieść, a nie chowały się z jaykami gdzie indziej.

Inszy sposób na to.

Wziąć łayno od zająca, zetrzyć to miałko, pomieszać z mokremi otrębami, i dać to kurom, które z tego bardzo nosne się robią. Jednak to raz tylko trzeba czynić, bo dając im często zdychają.

o Siedzeniu kur na jaykach.

Kiedy kury krzekoczą, i jayka niosą, to znak jest że siedzieć chcą. Zaczynam trzeba, koszyk lub gniazdo świeżym sianoem wysłane postawić, na cichym miejscu, i podłożyć jayka; Te zaś muszą być zniezione w Pełni bo z takich wylęgłe kurczęta, piękne i duże będą. Powtórę jayka powinny być grube, bo z spiczastych bywają naywięcey koguty, i kurczęta małe, potrzebie jayka nie muszą być starsze nad 8. a naywięcey 12. dni.

12. dni. Nie trzeba też kurze jać więcej podłożyć iak 15. a naywięcej 18. ani naypierwsze jayka, które kura zniosła, bo rzadko się wylęgają, i kury, które na takich jaykach siedzą, zwykły zdychać.

Jayka które się nie zdały na podkładkę, można przez to poznać; Nayprzód kiedy w środku chlechotaia, to już nie dobre są; Powtórę kiedy, włożywszy one w świeżą wodę, po niey pływają, to się także na to nie zdały, jeżeli zaś na dół idą, w tedy dobre są. Trzeba przy tym i na to uważać, aby takiey kurze, która na jaykach siedzi, trzeba iadło dobre i czysto wodę postawić przy iey gniazdzie, lub koszyku, tak blisko, aby nie musiała wyleść z niego, i poruszać się. A ponieważ kurczątko zwyczajnie 21. dniu wylęgnąć się zwykły, zaczym trzeba 19go i 20go dnia pilno doglądać, czyli kurczątko w jaykach jeszcze zamknięte nie są czalem zbyt słabe, że nie mogą przedziubnąć skorupkę od jayka, kiedy nazbyt gruba jest, a w tedy trzeba im pomoc. Takim kurczątkom malutkim, dają się jayka twardo ugotowane, i drobno usiekane, także jagły w mleku gęsto ugotowane, pōty aż podrosną, dopiero im się zwyczajne iadło kurcząt pożywić.

Sposób

Sposób, iak mied kurczęta mlode bez kokosza

Wziąć łayno gołębie, lub kurze utłuc one i przehać; dopiero w nim zagrzebać jayka a to w ciepłym mieyscu, jednak aby jedno drugiego się nie dotknęło, podłożyć w około kurze pierze, i obracać te jayka częstokroć ale nie zimną ręką. Po 20. dniach, kiedy kurczątka w nich zaczynają dziubać, i w skorupkach pilszezyć, a że nie mogą się ze wszystkim przebić, w tedy trzeba skorupki pomalu otworzyć.

Jayka iak konserwować przez długi czas.

Zbierać jayka od 20. Lipca, aż do 8go Września, potym wziąć beczółkę posypać dno oney na pięć paley wysoko trocinami, dobrze suszonymi (bo kiedy mokre są to jayka gniją) dopiero jayka ustawić wierzchniemi do góry, jednak tak, aby jedno drugiego się nie dotknęło, przykryć one suchymi trocinami na pięć paley wysoko, w te znów ustawić jayka, i tym sposobem tyle innych powstawić, ile się podobaj; ale na wierzchu muszą być przykryte trocinami, i tak one schować na suchym mieyscu, aby jednak inróż nie doszedł; Będą się przez całą zimę konserwowały.

Kurki

Kurki iak kapłonic.

Kiedy kurki podrosły, i piac zaczynają, w tedy za oknać ich, nie dać im nic iść przez 24. godziny; nazajutrz wziąć kurka, wykubać mu pierze, przy boku, lub na dole przy brzuchu, i przetrznąć ostrym nożykiem tylko dziurkę, aby dwa palce włożyć i jąderka wyjąć można. Trzeba sobie iednak w tym bardzo ostrożnie postępować, żeby obydwaj jąderka wyjąć, inaczej nie pomoże, i z takiego kurka będzie ćwik. Ranę trzeba subtelnie zaszyć nitką, ale uważać żeby nie przyszyć iako żyłkę wewnętrzną, boby zdechl; potym posmarować ranę świeżym masłem nie solonym, albo oliwą, to zrobiwszy oderznąć mu grzebusek i nasypać popiołu na ranę, można mu też oderznąć pazurki i wsadzić na miejscu grzebusek, albo perły, korale, lub piórka które w rosną, i tak potym pięknie wygląda. Nie trzeba zaś takie kurki puścić między kurczęta na podwórze, ale ich trzymać przez kilka dni w komorze, i tam im iść dać, tym czasem bół ustatie a dopiero można ich wypuścić na podwórze, kapłonic naylepiej w Maju lub w Czerwcu, niż wielkie upały nastają. Chcąc zaś późniejszy kurki kapłonic, trzeba to czynić po S. Bartłomieju,

łomieniu, to jest po wielkich upałach, inaczejby pozdychały.

o Niektórych chorobach kurcząt, o sposobach leczenia onych.

Włoskie i proste kury, jednakowym po-
dlegają chorobom, dla tego też w leczeniu
onych jednakowe się zażywają sposoby.

P R P E C.

Jest to taka choroba kurcząt, że im nos
tak zatknie, iż dechu nie mają, dla tego za-
wsze z otwartemi dziobami stoją i powie-
trze łapią. Ta choroba zwyczajnie pocho-
dzi od tego, kiedy podczas Wiosny i Je-
sieni nie czystą wodę piją, albo też kiedy
kurniki nie bywają zawsze czystozymane.

Leczenie tej choroby.

Ściągnąć nożykiem ostrym przednią skór-
kę białą, przy języczku, i przeciągnąć
piórko przez dziurki od nosa, a języczek po-
smarować maślem solonym.

o Wszach kurcząt i kur.

Kiedy kurczęta wszy mają, to w dzień,
i w nocy pokoju nie mają; kury przestają
nieść się i zdychają.

Pocho-

Pochodzi to zwyczajnie z tego, kiedy kurniki nie bywają czysto wychędożone.

Leczenie tej choroby.

Wziąć kminku Rzymskiego, i nasienia Inianego, jednego tyle jak drugiego, utłuc to mialko, nalać octu winnego, zamieszać wszystko, i smarować tym kurczęta; z tego wszy zdychają; Albo też oblewać kurczęta uryną od krowy, co ten sam skutek czyni.

Jak temu poradzić, kiedy kury zaczynają mieć jayka, to jest bez skorupy.

Trafia się że kury mają jayka bez skorupy, tylko z samą skureczką, a takie nazywają się jayka wietrzne, albo bez skorupy; pochodzi to z tego, kiedy kury nazbyt żyta, lub chleba dostają, z czego się zbyt tłuste robią; dla tego go im nie trzeba dawać, tylko owies i inne zwyczajne iadło posypać, to dobre jayka mieć będą.

Kiedy kury jayka leją.

Z tego często zdychają: zaczym trzeba wziąć pigwy świeże, lub suszone, gotować one w wodzie, i dać im pić tę wodę.

D

Albo

Albo też wziąć garść mąki gryczaney, po-
łóżyć w wodę, ten rozpuścić, nalać w to
na podłego, zrobić z tego wszystkiego ci-
sto, i dawać kurom lub kurczątom,

O MASLE i SMALCU.

Masło i smalec można sprawiedliwie mi-
dzy te rzeczy liczyć, które w porządnym
gospodarstwie zawsze mieć potrzeba, ponie-
waż masło i smalec w kuchni tak potrzebu-
ją, że się obejść bez nich nie można. Lu-
bo one przez cały rok dostać można, jedna-
ko to wielki pożytek w tym jest, kiedy się
nie kupuje; ponieważ potem w za-
mie tyle drugie drożey, i z szkodą płaci-
ć trzeba.

Sposób konserwowania masła przez cały Rok.

Masło najlepsze w Maju; chcąc ono
konserwować, trzeba ono na solić, ale ie-
śli chce inży sposób konserwować go
na solenia. Wziąć dobre świeże masło, nie-
płókać tak długo, aż woda wcale klarowna
zedy; włożyć je w kamienny garczek
dnak tak, aby trochę nie pełny był. Ten
garczek wstawić w drugie wielkie naczynie
z wodą jednak tak, aby woda wyżej niż
masło

masłem stała; ale żeby niedoszła do garka.
 Potym przylać do naczynia pomalutku wo-
 dy trochę ciepłej, i utrzymywać one w ta-
 kowym cieple, odlewając co raz trochę wo-
 dy zimnej, i przylewając ciepłej, aż się
 masło pomalutku rozpuści, cięższą i wilgo-
 tne z niego na spodzie się usadzi, i aż przez
 masło przetrzeć można, jak przez wino kla-
 rowne. Dopiero wyjąć garczek z wody, po-
 stawiać na chłodnym jednak suchym miej-
 scu, i tak długo kotłować garczek, aż się ma-
 sło usadzi. Gdyby zaś co na wierzchu nie
 klarownego pływało, w tedy odsadzić, i
 można to w kuchni potrzebować. Tym tu
 opisanym sposobem można masło konserwo-
 wać, przez cały rok, i zawsze jak świeże
 będzie.

o Świeżym Smalcu.

Rozumiemy tu przez to taki smalec, któ-
 ry się z masła topionego robi, a to tym spo-
 sobem; przystawić do ognia garczek nie-
 dziany z masłem, i dobrze wybielony;
 niech się masło po nim przy wolnym ogniu
 rozpuści, a potym pomalutku podgotować, aż się
 tak klarowne zrobi jak oliwa; potym zdjąć
 z wierzchu, a co czyste i kla-
 rowne jest, to w czysty garnek przez chu-
 bą jako; przytym dobrze uważać, aby w

odlewaniu, nie poruszyć to nie czyścić, kure się na dnie usadziło. Potym wszystkie schować ten smalec na chłodnym miejscu.

Do pieczyślego wszystkiego taki smalec najlepszy, iak samo masło które do potraw używać można.

Z Wody ocet zrobić.

Ocet wszędzie i zawsze można mieć, jednak to wielki pożytek w gospodarstwie jest, kiedy ocet można zrobić z wody, przeto wielka ochrona.

Wziąć dwa łoty kamienia winnego, i moczyć go w tegim oście winnym, nie tak przez dwa dni postoi, potym go włożyć w kwartę octu winnego a mocnego podrzeć na drobniuteńkie kawałeczki arkuszu papieru pocztowego i wrzucić do tego; on się zbierze i bardzo wciąga w siebie kwas; potym przylać wody deszczowej, ale nie zbyt razem. Ile razy się takiego octu będzie potrzeba, zawsze trzeba znowu do lać tyle wody deszczowej; tym sposobem można zawsze z wody mieć ocet, i bardzo więc przez to ochronić.

Suchy ocet dla podróżnych.

Gdy w drodze rzadko gdzie octu dostać można, więc wielka wygoda kiedy go można mieć z sobą: Namoczyć dwa łoty kamienia winnego, w tegim oście winnym, niech w nim przez dwa dni postoi, dopiero kiedy uschnie, znowu włożyć w ocet winny, i niech znowu schnie; i tym sposobem 4. lub 5. razy sobie postępować; po tym na proch utłuc, i w szklanne naczynie lub puszkę włożyć; i schować. Chcąc ocet mieć, włożyć tyle iak na końcu noża 2. 3. lub 4. razy się pomieści do szklanki wina, albo piwa, lub też wody, i ocet bardzo dobry będzie.

MYDŁO JAK ROBIC.

Mydło jest także nie odbycie potrzebne w gospodarstwie, i wielki pożytek z tego, gdy kto sobie sam może zrobić, osobliwie kiedy zawsze przy mięsie tłustość sobie odważyć każe, one za tę samą cenę dostać iak mięso, i pomalu zbiera, aby mógł, mydło i świecę z niego zrobić.

Chcąc tedy mydło robić, wziąć trzeba czwartą część ćwierci dobrego popiołu z twardych dREW, i ćwierć nie gałzonego wapna.

pna zmieszać to w kupę, pokropić wodą
 pory, aż się zklei, ubijać potem mocno,
 postawić na ziemi przez godzinę; Tym cza-
 sem postawić ceber lub wielki szaflik, któ-
 ry dubeltowe dno mieć powinien; wierzech-
 dno musi na piędzie wyżej stać od spodnie-
 go, przewiercone na kilku miejscach, i tak
 zrobione, żeby one można, kiedy tego trze-
 ba wyjąć, u tego cebra lub szaflika mu-
 być czop, tak aby go wyciągnąć i ług odle-
 wać można, to wierzechne dno obłożyć czy-
 stą słomą, lub chustą, nasypać ten popioł
 z wapnem pomieszany przykryć deszczką
 na wierchu kamienie położyć, aby się wszy-
 fiko dobrze przycisnęło; zostawiwszy tak
 przez noc, odjąć kamienie i deszczkę i na-
 lać kilka szaflików wody gorącej. Kiedy
 tak kilka godzin postiało, w tedy wyjąć
 czop i wypuścić ług w inшы szaflik, wlać
 go znów w tamten ceber i znów wypu-
 ścić, a to do trzeciego razu powtórzyć.
 Tym czasem postawić kocioł duży nad o-
 gniem, pokrajać 10. funtów łoinu włożyć
 go i wшыstek ług wlać, niech się razem go-
 tuje, jednak trzeba dobrze uważać, aby w
 gotowaniu nie kipiło. Gdyby zaś nazbyt
 w górę szło, trzeba prędko mieszać warzo-
 chwą, aby się znów usadziło; i niech się
 tak gotuje, aż zgęstnieje, dopiero wziąć

10. garcy

10. garcy soli, wrzucić potroche do mydła,
gotować ieszcze przez całą godzinę, dopie-
ro zdjąć kocioł z ognia, pokłaść chusty czy-
ste płócienne w niecki przewiercone po kil-
ku mieyscach, z których można też listwy
odjąć, potym mydło nalać postawić nad
szaflikiem, lub cebrem, aby ług zchodził;
zostawić tak przez 24. godziny, i zdjąć
ściianki od nich, w tedy mydło gotowe jest.
Potym przekrawać one na kawałki drutem
żelaznym albo mosiężnym, postawić w cie-
pley izbie, lub na słońcu, a potym scho-
wać.

*Łóy iak rozpuścić, aby nie, albo bardzo
mało onego zginęło.*

Posiekać łóy drobnienieko, wstawić wo-
dę w kotłę, a iak się już bardzo gotować
zacznie, w tedy wrzucić go. Potym trzy-
mać garnek na pogotowiu z gorącą wodą,
którą kocioł znowu pełno dolać można.
Na ostatku, kiedy się łóy już dosyć goto-
wał, zdjąć kocioł z ognia, i niech wszy-
stko osygnie. Potym zlać wodę i schować.

Sposób lania swiec osobliwym sposobem.

Wziąć sześć funtów surowego łoiu wo-
łowego, i funt ieden łoiu owczego, po-
krajać

krajać na drobne kawałeczki, włożyć w mosiężny kocioł, nalać uryny pół kwarty, wrzucić też saletry za dwa grosze, i garść soli, niech to wszystko się gotuje. Jak prędko uryna, która w gotowaniu z saletrą i z solą, czyści lóy, wcale się wygotowała, dopiero ten lóy dobrze się rozpuszczał, na ów czas go wlać, kiedy się wszystko rozpuścił, w misę glinianą, lub w inne naczynie, które wprzód trzeba wodą pokropić; niech tak stygnie. Chcąc teraz świecę lać, trzeba ten lóy na grube kawałki pokrajać, powtórę w kotle mosiężnym roztopić, i jeszcze wrzucić saletry tłuczoney za grosz; Dopiero kiedy się rozpuści, niech się podgotuje, i w tedy się pokażą na wierzchu szumowiny brunatne, które czysto trzeba zbierać warzochwą, potym zdjąć lóy z ognia, aby ostygł i lać świecę.

*Świece nocne iak lać, aby się długo paliły
w nocy.*

Wziąć bawełne, na troje przedzioną, zrobić z niej knot, potym go skrócić z wszystkiey mocy, i tak długo woskować, aż się mocno w kupie trzyma. Potym włożyć knót w formę, i prosią urychtować, ażeby fześć świec na funt szło, wziąć połowe lo-
iu,

iu, a drugą połowę białego wosku, rozpuścić to w kupie, i odlewać świecę zwyczajnym sposobem.

Różne ciekawe i doświadczone Sztuki w gospodarstwie potrzebne.

Pomada na utrzymanie włosów, żeby zawsze gęste były.

Wziąć olejku migdałowego dwa ło-
ty, tyle łoju jeleniego, białego wosku sześć
łotów, olejku pargamentowego, i lewando-
wego, każdego po 30. kropli. Rozpuścić
na ogniu te trzy pierwsze ingrediencye,
wlać te dwa ostatnie olejki, i po wlewać
wszystko w papierowe kartuzy.

*Bielidło, od którego się płeć biała, czysta i
delikatna robi.*

Wziąć łoju weneckiego pół funta, bia-
łego cukru lodowatego cztery łoty, utłuc to
w móżdzierzu miało, i zamieszać olekiem
migda.

inigdałowym potym posmarować tym twarz, i zetrzeć czyścią chusteczką. Gdyby zaś twarz nazbyt z tego świeciła; wolno pudrem one zcierać.

Takich zaś bielidłów, które co więcej czynią, iak pleć czyścić, i delikatną one zrobić, trzeba się bardzo wysirzegać, od gorzalki prosiey, od wódki Węgierskiej, i od inszych takowych spirytusów, pleć natwarzy się zciaga, i marszczki się robią.

Profzek do zębów.

Wziąć *Cremor Tartari* półtora łota, alunu palonego pół łota, ziemi Japoniskiej ćwierć łota, kofzenili pół łota, i krwi sińczej ćwierć łota, to wszystko utłuc mialko w moździerzu, i już profzek gotowy. Chcąc iemu przydać zapach przyjemny, trzeba wlać olejku różanego sześć kropli, i cynamonowego dwa grany, potym wsypać w czysto szklankę, przykryć dobrze, i chować na chłodnym miejscu, gdzie się długo konserwować może. Tym profzkiem dwa albo trzy razy na tydzień chędożyć zęby, wziąwszy go na szczoteczkę, lub na kawałek axamitu, potym wypłókać czysto usta z tego profzku, nie tylko że zęby bardzo białe się robią, ale też te, które się chwieją, znowu się

arz, się umacniają, dają zdrowie i czerstwe,
arz, zawsze zostają, i wszelka nieczystość z zę-
one bów odchodzi.

cey *Proszek na ręce, który wszelkie nieczystości,*
one *z nich zdeymuje i one w białości utrzymuje.*
go-
od

wa: Wziąć otręby migdałowe, proszek od
dzikich kasztanów, każdego pół funta, mą-
ki z bobu 6. łotów, soli z kamienia win-
nego półtora łota, Indyjskiego balsamu na
rany, i olejku pergaminowego każdego po
30 kropli; kasztany dzikie trzeba wprzó-
dy suszyć przy ogniu, łuskać, prześiać, i wszy-
sko w kupie trzyć, aby proszek z tego był,
kie chcąc go używać, można bardzo mało
mo. wziąć na mokrą rękę, trzyć nim można i
alko dobrze obiedwie ręce, i czystą wodą zpló-
kać.
hcać
włać
ono.

yslo *Wódka pachniąca daleko mocniejsza, niż spi-*
na *rytus lawandowy.*
nfer.

albo Wziąć olejku lawandowego pół łota,
wzią, olejku rozmarynowego ćwierć łota, olejku
axa, cynamonowego, kroplą jedną, zamieszać to
tego kwartówką wódki dystrylowanej, i już ta
le się wódka pachnąca gotowa jest.
owu

się *Wódka*

Wódka Węgierska.

Wziąć olejku rozmarynowego półtora łota, olejku lawandowego pół łota, olejku cynamonowego kroplę jedną, zamieszać to wszystko kwartówkę dystrylowanego spirytus vini. Wielki skutek ta wódka czyni w mdłościach, nawet gdyby kogo paraliż ruszył, członki nadwężone, nią smarować.

Kadzidło pachnące.

Wziąć kwiatu lawandowego pół łota, czerwonych liści różanych tyle, goździków łót jeden, benzoe dwa łoty, storax 4. łoty, agsteinu 6. łotów i przednich mirów 8. łotów. To wszystko utłuc grubo, i zmieszać chować; wrzuciwszy tego kadzidła trochę na węgle, bardzo miły i piękny zapach z siebie dają.

Koteczki pachnące, iak robić zamiast kadzidła.

Wziąć storaxu półtora łota, benzoe, malyxu, goździków i cukru ordynarnego, każdego po pół łota, lub trochę więcej, węgla dobrze wypalonych pół funta, i to wszystko na proch utłuc, i przy dać gummy dragant, którą wprzód trzeba rozpuścić w

wodzie, dopiero z tego wszystkiego po ro-
bić koteczki do kadzenia, suszyć, i scho-
wać one do używania.

*Sposób robienia galeczek różnokolorowych, do
wywabienia plam tak z sukna iako i ma-
teryków różnego koloru.*

GALECZKI BRUNATNE.

Te zażywać można do materii iedwa-
bney i pół iedwabney, i do sukna wszel-
kich kolorów i niemi wywabiać plamy od
wina, cytryny, wapna, inkaustu, tudzież
wszystkie inne żółte, z czegokolwiek były.

Wziąć mydła Weneckiego 4. łoty, skro-
bać one cienko, trzyć dobrze w rękach aż
się ciasto z niego zrobi, wprzód zaś świe-
żą wodą trochę pokropić, przydać do nie-
go ordynarnego Vitriolu miałko tartego ty-
le, iak się na końcu noża pomieści, i tyle
tartego bolusu czerwonego, oraz sadzów z
łuczywa tyle iak ziarno grochu wynosi, to
wszystko pomieszać z tym mydłem We-
neckim, i przylać 10. lub 15. kropli spi-
rytus salis armoniaci, potym galeczki z te-
go porobić i niech schną, konserwują się
bardzo długo tak, iak wszystkie niżej opi-
sane. Chcąc niemi tedy plamy wywabiać,
które

które albo od niedawna, albo też od roku, i dawniey w sukniach i w materyach się znajduią, trzeba namoczyć płamę świeżą wodą, potem one trzyć trochę galeczką, niech tak schnię, a potem świeżą wodą wytrzyć, dwa lub trzy razy to powtórzyć, i czysto chustką płócienną tak iak nitka idzie, zetrzeć, kolor przeszły wróci się i plamy zupełnie wyidą.

Galeczki zielone na plamy.

Temi można z sukna, z materyi iedwabnych i pół iedwabnych, iakiegokolwiek koloru wywabić plamy od smoly, wosku, oliwy, i od farbów olejowych, tudzież plamy tłuste i od kurzawy pochodzące.

Wziąć mydła Weneckiego 4. łoty, drobno pokrajać, w rękach trzyć, przydać gryszpanu tłuczonego tyle, iak się na końcu noża pomieści i cremor tartari tyle same, wlać 15. aż 20. kropel destylowanego soku cytrynowego, to wszystko dobrze zamieszać, i według upodobania iedną lub więcej galków porobić, niech tak schną, i potem można one, kiedy chcąc używać.

Wyżey wyrażone plamy chcąc wywabić, trzeba one namoczyć świeżą wodą, potem one trzyć takową galeczką ieszcze trochę wody

wody nalać między palcami delikatnie trzyć, znowu czysto wypłókać, to samo dwa albo trzy razy powtórzyć, i czystą chustkę płócienną zetrzeć, i tak plamy czystą wyidą. Gdyby zaś plama stara była, i na tamtą stronę przechodziła, a po pierwszym wywabieniu znowu się pokazała w tedy jeszcze raz wyżej opisanym sposobem sobie posępować, zapewne na zawsze plama zginie.

Galeczki białe na plamy.

Te służą do materyi iedwabnych wszelkiego gatunku, czy to kitayka czy adamaszek, można też niemi na suchu wywabić plamy z pończoch iedwabnych, od tłustości, oliwy, wosku, i kurzawy pochodzące. Wziąć terræ sigillatæ dwa łoty, białego bolusa Rzymskiego miałko utłuczonego dwa łoty, trochi wódki winney a mocney przylać, aż się z tego masła zrobi, to wszystko dobrze zamieszać, galeczki porobić, niech schną, i dopiero do używania będą dobre.

Takowey galeczki skrobać lub trzyć trochę na plamę, potym one gorącym żelazem lub też лыzką na którey węgle się gorąciutkie kładą, aby skrobanie po plamie rozpuściło, prasować, proszek, który się z tey galeczki

galeczki robi, zostawić na plamie, aż osygnie, potym one trzyć szczoteczką, a jeżeli plama do razu nie wyidzie, to samo dwa lub trzy razy powtórzyć, w tedy bez naruszenia koloru wywabiona będzie.

Galeczki czarne na wywabienie plam.

Takowe galeczki używać można do wywabienia wszelkich plam z sukna materyi jedwabnych i półjedwabnych, tudzież i z kapeluszów.

Wziąć mydła Weneckiego, cztery łoty, skrobać go drobniuteńko; namoczyć wodą świeżą, przydać sadzy łyszki pełną z łuczywa, przylać 10. lub 15. kropli białego spiritus tartari, to wszystko trzyć w rękach, porobić galeczki, niech schną, a potym dobre są do używania.

Cheąc tedy z sukna lub materyi wywabić plamy żółte, trzeba sobie tak postępować, iak z brunatnemi galeczkami, jeżeli zaś plamy są od smoły, wosku, oliwy tłustości i kurzawy, w tedy w używaniu trzeba pa-trzyć galeczki zieloney opisanie, i obydwie gatunki plam mogą być czysto wywabione.

Tłuste plamy iak wywabić z czarnych sukien, tudzież z materyi czarney. Wziąć żółtka od jayka włożyć w misę, i przylać

pełno

pełno lyszkę wódki potym to mieszać póty,
aż się z tego masa zrobi. To trzeba pla-
my delikatnie posmarować, namoczyć wo-
dą świeżą, między czarnym sukniem trochę
trzyć; i wodą spłókać, aby nieczystość ze-
szła; to raz lub dwa razy uczyniwszy, wy-
trzyć tak, jak nitka idzie, w tedy plamy zu-
pełnie wywabione są, i suknie swóy dawny
lustr dostaną.

*Sposób wywabienia plam od smoły z nayprze-
dniejszego sukna.*

Posmarować plamy prostą wódką niech
tak przez kwadrans będą, dopiero wziąć
trochę żółtka od jaja, i tym także plamę
posmarować, trzyć one potym subtelnie mię-
dzy palcami, wypłókać czystą wodą, te wy-
cisnąć, kilka razy to powtórzyć, potym wy-
trzyć wzdłuż czystą chustką płócienną, pla-
my zapewne wyidą bez naruszenia koloru.

*Wodę zrobić którą z sukna i z materji ró-
żney, wywabić plamy można od wina, i
od uryny, choćby te od kotów, lub my-
szów były.*

Wziąć z Apteki żółci rybiey za dwa gro-
sze lub więcej, i za tyle *Cristallum Minera-*
le,

le, to w kupie miałko utłuc w moździerz; potym wziąć nowy garnek półgarcowy, wylpać ten proszek, wlać deszczowey wody aż pełen będzie, potym gotować pół godziny nad ogniem, dopiero zdjąć, niech tak przez noc stoi, przecadziwszy to w jakie naczynie szklanne, już zewszyskim gotowe jest.

To wodą posmarować plamy bardzo skutecznie, niech tak schną na słońcu, lub przy piecu, dopiero zetrzeć czystą chustką płócienną, i suknie wcale czyste od plamy będą. Tę wodę można przez cały rok konserwować, opatrzywszy dobrze wierzch od naczynia szklanego, przez lato w piwnicy, a w zimie na miejscu temperowanym.

Sposób wywabienia plam błękitnych z sukien zielonych.

Wziąć czyste naczynie szklanne, wlać pół kwarty wody deszczowey i wylpać za kilka groszy potażu przedniego; niech to stoi przez pół godziny, i już dobre będzie do używania.

To wodą posmarować plamy błękitne, niech tak schnie, powtórzyć to raz i drugi, potym w rękach troche trzeć, i wzdłuszczyć. Zapewnie tam gdzie błękitne

blekitne plamy były, pokaże się znowu dawny zielony kolor.

*Jak wszelkie plamy wywabić z sukna ponso-
wego i innego czerwonego, tudzież z ta-
kowych materyi.*

Wziąć soku cytrynowego, i wody, tyle jednego, iak drugiego, tym na moczyć plamy kilka razy i trzec subtelnie między palcami, wychodzić wzdłuż chustką czystą płócienną, i niech tak schnie; kolor przeszły wróci się; Gdyby to miejsce, gdzie plama była, nie przyela kolor wysoki, iak się należy, w tedy one trzec szczawią solą, jeżeli zaś plamy żółte są, to trzeba na wywabienie onych używać galeczki brunatne, i tak sobie postępować, iak tam opisano jest; gdyby zaś plamy w takim suknie pochodziły od tłustości, smoły, lub od wołku, w tedy trzeba na to galeczki wziąć zieloney.

Materyom różnym, iak przywrócić dawny lustr.

Wziąć chustę czystą płócienną, wprzódy zaś dobrze rozgrzać blachę a na tey tę chustę, to trzyć materyą kilka razy wzdłuż, i z tego dostanie swój przysły lustr.

*Sposób wywabienia plam deszczowych z no-
wey sukni.*

Wziąć z Apteki *oleum Tartari*, per deli-
gnum, za kilka groszy i pół kwarty wo-
dy deszczowej, to oboje wlać w naczynie
szklanne, dobrze przeruszyć, a potem niech
przez godzinę posłoi, już gotowe jest do u-
żywania. Dopiero te plamy deszczowe, to
wodą subtelnie posmarować, potem białą
chustką płócienną wzdłuż trzyć; i naostatku
wyprasować, a tym sposobem przywróci-
się sukni dawny lustr.

*Sposób wywabienia plam od smoły, i szuw-
aksu, z nayprzednieyszych materyi iedwa-
bnych.*

Nayprzód posmarować plamę czystą, oli-
wą, potem wziąć kawałek flaneli białey,
i zetrzyć nią dwa, lub trzy razy tę nieczy-
stość, i tak długo robić, aż nie niewidac
smoły, albo szuwaksu, w tedy się z owey
plamy oliwney zrobić tłusta, którą nasepu-
jącym proszkiem wywabić trzeba.

*Jak inszym sposobem wywabić plamy od smo-
ły i szuwaksu, z materyi iedwabney.*

Wziąć kilka kropel olejku terpentynowe-
go, wlać go na czystą chustkę, i to miey-
sce, gdzie plama jest, tak długo to chustką
trzyć, aż wszyńska nieczystość zeydzie, po-
tym wziąć białego bolusu, na proch utłu-
czonego, nasypać onego na plamę tyle, ile
się na końcu noża pomieści, potym poło-
żyć na niey białą bibułę, i prasować gorą-
cym żelazkiem; To uczyniwszy, zetrzeć ten
proszek subtelnie skóreczką od chleba; Gdy-
by plama do pierwszego razu nie wyszła,
w tedy znowu powtórzyć ten proszek, i za-
pewnie materya czysta będzie od tych plam.
Tym samym proszkiem i wyżej opisanym
sposobem można wszystkie tłuste plamy wy-
wabić, z materyi iedwabney.

*Proszek, którym wszystkie plamy tłuste wy-
wabić można z aksamitu i z materyi ied-
wabney i z sukna.*

Wziąć trzy lub więcej lulek glinianych
z nowych, trochę cynamonu, kwiatu mu-
szkatolowego, i goździków, to wszystko
tłuc w moździerzu tak długo, aż miałkę sta-
nie iak mąka, potym przesiać, aby same
grube

grubę zostało, z tym sobie postępować znay. wu równym sposobem aż tak miałke będzie, dop. iak pierwsze, i w tedy wszystko już do u. mat. żywania gotowe. cieć.

Chcąc tedy takowe plamy wywabić, trzeba na tych mięyscach, gdzie są, nasypać tego proszku tyle, iak się na końcu noża pomieści, położyć na to biały papier, i po nim prasować żelazkiem gorącym, tak długo, aż się pięćdziesiąt przetrachuie; Tym sposobem plama się wywabi, może zaś, że za pierwszym razem nie wyidzie, więc gdyby to było, trzeba proszek pierwey nasypa-ny zetrzeć i świeżey nasypać, i kilka razy sobie tym sposobem postępować; Dopiero plamy zapewne wyidą zupełnie. Jeżeli zaś takowe tłuście plamy już dawne są, i wcale weschły, w tedy można trochę oliwy nalać, niech tak kilka minut poleży, zaraz się plamy świeżę pokażą, i tę dopiero wyżej opisanym proszkiem wywabić trzeba. wo. po. sp. wi. pl.

Sposób wywabiania plam od wina, cytryn, uryny, i wszelkich zrzęcych z materyi iedwabney, iako to czerwonego, cielistego, brzoskwinowego, zielonego, fioletowego, i innych kolorów.

Wziąć potażu tyle, iak orzech laskowy, włożyć w trochę, świeżey wody studzien-ney,

zno. ney, niech w niey poleży, aż się rozpuści;
dzie, dopiero namoczyć plamy tą wodą, włożyć
lo u. materią w chustę płócienną, i wodę wy-
cieęzać; pokaże się, iż plamy zupełnie wy-
trze- chodzą, i materyi dawny kolor się przywró-
cypac ci, osobliwie gdy się to kilka razy powtarza.

*Materyi iedwabney fioletowey, iak pierwszy
kolor przywrócić, kiedy albo wcale zpełz,
lub też plamy kolor wygrzły.*

Wziąć oleyku z kamienia winnego, i
wody czystey, iednego tyle iak drugiego,
ypa- posmarować tym plamy kilka razy, i tym
razy sposobem się materyi dawny kolor przy-
piero wróci.

*Plamy od ośtu winnego, i od uryny iak wy-
wabić z sukna i z materyi iedwabney.*

Wziąć z Apteki mleka panieńskiego za
kryn, kilka groszy, wlać go w kwartę czystey wo-
dy, i tym namoczyć plamy kilka razy;
i i- wszystkich kolorów sukna, i materyi, o-
tego, pródz zielonych, czerwonych, i fioletowych,
go, i dostaną przez to swóy pierwszy kolor.

owy,
zien-
ney,

Sposób

Sposób wywabienia plam z bielizny od inkaustu.

Wziąć *Sal acetosellæ essentielle*, za kilka naście groszy i utłuc w moździerzu na miazgę proszek. Potym świeżą wodą namoczyć to miejsce, gdzie plama od inkaustu jest, potym nasypać trochę tego proszku, i znów namoczyć wodą i trzyć między palcami; To uczyniwszy wymyć czysto, i tym sposobem sobie kilka razy postępować; Wtedy plama taka wyidzie z bielizny, choć najprzedniejszey bez szkody.

Plamy od wina czerwonego iak wywabić z bielizny.

Te miejsca, gdzie plamy są, posmarować czystą oliwą, subtelnie trzyć między palcami, rozłożyć potym tę bieliznę na strychu, gdzie słońce dóysć może, niech tak przez dwie godziny poleży, dopiero wypłókać w mydlinach świeżych, a potym w ciepłych, postąpić sobie daley, tak, iak zwyczajnie w praniu, i tym sposobem plamy wyidą.

*Złotość z bielizny, która zleżała, iak
wywabić.*

Wziąć za kilka groszy *Sal armoniacum*, przydać soli zwyczajney dwie dobre garści, i utłuc to w kupie na proch, potym wsypać w garnek, i przylać dwie kwarty wody, niech się tak gotuje pół godziny.

Dopiero wziąć bieliznę, u której takie plamy są, rozprostować, wszystkie te miejsca, tą wodą pokropić, niech tak na słońcu schnie, i tak kilka razy sobie z nią postępować, zapewne plamy czysto wyidą.

Plamy od żelaza iak wywabić z bielizny.

Wziąć za kilka groszy *Sal acetosellæ essentielle*, utłuc to na proch; potym wziąć gorącej wody, i wlać one w konewkę cynową; pokropić to wodą zimną na świeżo to miejsce, gdzie plama jest, nasypać trochę tego proszku, i jeszcze raz pokropić zimną wodą, potym trzyć one subtelnie o konewkę, w której gorąca woda jest, i powtórzyć to kilka razy, wcale nie będzie znać plamy.

Sposób

Sposób wywabienia plam z bielizny od fruktów,

Namoczyć te miejsca, gdzie plamy są, w świeżej wodzie, potem wytrzeć one mydłem, i wycisnąć wodę, aby tylko wilgotne było; wziąć faierkę i włożyć węgle gorące, nasypać trochę siarki, trzymać plamy nad węglami, zupełnie wyidą. Trzeba zaś wiedzieć, że jeżeli plamy już stare są, i w ciepłej wodzie sparzone są, trzeba one wywabić oliwą, iak plamy od wina czerwonego, i tak sobie postępować, iak przy nich opisano jest.

Chustki iedwabne, rękawiczki, pończochy iak prać.

Wziąć nowy garnek trochę mniejszy iak pół garcowy, nalać pełno wody deszczowej, i wrzucić dwa łoty mydła Weneckiego, drobno skrobanego, i przystawić do ognia, niech się tak gotuje przez kwadrans; potem zdjąć z ognia i wrzucić dwa łoty kanaru tłuczonego, mieszać to wszystko tak długo, aż się szare szumowiny zrobią, i już woda do takiego prania gotowa jest.

Potem wziąć te chustki, rękawiczki, i pończochy, moczyć kilka godzin w świeżej wodzie, aby brud z nich odchodził, potem

wziąć

wziąć wodę wycisnąć, prać czyść w my-
 dlinach ale nie zbyt gorących, aż wszystkie
 brud czyść wyidzie; Dopiero położyć na
 stole i wycierać pomalu wodę, ale przytym
 kilka razy świeżą wodą spłókać, aby mydli-
 ny odeszły. To uczyniwszy, włożyć wszy-
 skie prane rzeczy w szumowiny wyżej opi-
 sane, w tych one znowu wyprać, potym
 znowu także na stole rozłożywszy, zetrzeć
 wodą czystą i świeżą wodą spłókać, a po-
 tym powiesić; Jak prędko na połowę uschły
 położyć znowu na stole, i wałkować tak iak
 nitka idzie, aż prawie wcale suche są, przez
 to dostaną piękny glans.

Galony i Kampany, złote prać i prze-
 szły lustr onym przywrócić.

Jak przygotować złotą farbę.

- W**ziąć za kilka groszy gummi gutta,
 i za kilka groszy szafranu ciekłego, włożyć
 to wszystko w garnuszek glanzowany, wlać
 szklaneczkę wódki, i przykryć, aby lustr nie
 odleżał,

odszedł, niech tak przez noc sioi, na zaiutro przecadzić przez czystą chustę, i już farba złota gotowa, do używania.

Jak zrobić mydliny w których się prać mają.

2. Wziąć czysty garnek pół garcowy, nalać pełno wody deszczowey, wylać dwa łoty mydła Weneckiego sirobanego, i gotować przez kwadrans; potym wziąć miodu praśnego, tyle, iak sześć razy na końcu noża się pomieści, tyle też kanaru przedniego mialko tłuczonego, i białko od jednego jayka, mieszać to wszystko tak długo, aż się iak maść robi, tę włożyć w mydliny, znowu mieszać, aż same się szumowiny zrobią.

Dopiero wziąć galony, lub kompany, prać i trzyć one w ręku, w tych mydlinach, splókać pierwey trochę ciepło, a potym świeżą wodą w tedy wydać mydliny, które się uprały, tę wodę wycisnąć dobrze, i niech tak schną te galony, które wprzód trzeba równo rozciągnąć.

Potym wziąć te galony, albo kompany, przeciągnąć one kilka razy przez złotą farbę, wyżej opisaną, potrzymać na węglach aż na połowę uschną, potym znowu przeciągnąć przez tę farbę, i suszyć na słońcu,

cu, lub przy piecu. Ponieważ zaś przez to glans nie dostaia, trzeba one w czystą chusie płócienną włożyć, trzymać w prasie przez 8. lub 10. godzin, i przycisnąć wszelką mocą, przez to bardzo piękny glans dostaną, i jak nowiuteńkie będą wyglądały. Gdyby zaś prasy niebyło, w tedy można włożyć galony, albo burty między chusie płócienną i prasować one, przez to także piękny glans dostaną. Z szychowemi tym samym sposobem postępować.

Galony srebrne i Kompany jak na sucho chędożyć, kiedy już wcale czerwone są.

Wziąć za kilkanaście groszy Marienglas, położyć one na segle między węgli, niech tak przez cztery godziny leżą, potem wziąć, i to co nieczyste jest, nożem zeskrobać, dopiero będzie z tego proszek biały.

Potem wziąć te srebrne galony, lub kompany, posypać one tym proszkiem, i wycierać kilka razy szczoteczką czystą; tym sposobem tak białe się zrobią jak nowe, a żeby zaś pierwszy glans dostały, trzeba wziąć skórkę białą od rękawiczek, ale czystą, i tą galony lub kompany delikatnie trzyć, tym się glans onym dawny przywraca, gdyby

zaś brudu w nich bardzo wiele było, w te one
dy trzeba one wprzòdy tak iak złotę, w my- fzk
dlinach wyżej opisaných prać, i tak sobie tym
tu postępować, iak z tamtymi, potym do le c
piero można one tym proszkiem, i skórką
białą chędożyć.

*Złoto i srebro iak odłączyć od iedwabiu bez
ognia, i bez naymnieyszey straty.*

Zrobić ług z popiołu bukowego, iak się
mocno zagotuje, wrzucić dobrą garść soli,
i znowu przylać świeżego. Dopiero wziąć
złote albo srebrne galony; włożyć one le-
ciuteńko w płócienny woreczek, zawiązać
go dobrze i w tym ługu przez trzy godzi-
ny gotować, a potym suszyć na słońcu, lub
przy piecu, kiedy uschły, w tedy można
iedwab odłączyć od złota lub srebra bez nay-
mnieyszey straty, bo się ręką wytrząsie, iak
kurzawa, i zewszyskim zeydzic.

Sposób chędożenia srebra różnego gatunku.

Wziąć za kilka groszy czystey soli szcza-
wicy i utłuc one w móżdzierzu na proch;
Jeżeli się tedy rdza lub błękitne plamy na
srebrze znajdują, które przez zwyczajne
chędożenie nie wyidą, w tedy namoczyć
one

one świeżą wodą, nasypać trochę tego proszku, niech tak poleży przez kwadrans, potem wytrzyć mocno skóreczką białą, i wcale czyste będzie.

Srebro złotowe iak chędożyć, aby wzszyfka nieczyfność zefzła.

Wziąć kocioł, w który wnidą sześć garcy, nalać pełną wody deszczowej, wśypać cztery funty popiołu bukowego, cztery funty mydła Weneckiego drobno skrobanego, i cztery funty soli, przystawić do ognia, niech się przez pół godziny gotuje, i przez ten czas kilka razy mieszać; Dopiero ług ten gotowy jest.

Wziąć potym szczoteczkę twardą, i trzyć srebro tym ługiem, nie tylko że wzszyfka nieczyfność zeydzie, ale też srebro, iak nowe będzie wyglądało, spłókać one wprzód ciepło, a potym zimną wodą, i zetrzeć chustą płócienną.

Metal biały zrobić, który się nie różni od srebra dwanaftery próby.

Wziąć *Arsenicum cristallifatum*, 57 nitri iednego tyle iak drugiego przydać bolusu, i trochę wapna niegafzonego, dyftrylować ten spirytus

spirytus per retortum, wziąć potym *Caput mortuum*, albo resztujące, i zgęścić to *oleo tartari*, albo *oleo vitrini*, potym wziąć na funt mosiędzu roztopionego sześć łotów w tej materyi, i tym sposobem metal biały będzie.

Oleum Vitrini, iak zrobić.

Wziąć *Caput mortuum*, utłuc one, włożyć w garnek, i nalać ciepłej wody, niech tak długo w niej leży, aż para wyidzie, dopiero pokaże się na spodzie gęstyzna, to postawić na powietrzu, aby rozplynęła dopiero będziesz miał z tego *oleum vitrini*.

Sposób robienia Tombaku pięknego.

Wziąć mosiędzu dwie części miedzi iedno część rozpuścić to w kupie i przydać naostatku, białego metalu cynk nazwanego i *mercurium sublimatum*, będziesz z tego miał Tombak piękny.

Proszek, którym mosiędz i miedź białą wychodzić można.

Wziąć srebra dwa łoty, i rozpuścić w szaydwasie, potym to wlać w słoną wodę, aby się zgęściło; to uczyniwszy, ten proszek suszyć, i następujące rzeczy świeżą wodą

da na kamieniu utrzyć, iako to salmak,
żółc nazwaną szklaną, i *sal Gemce*, każde-
go trzy łoty, to sufzyć, i ztamtym zamie-
szać.

Chcąc tedy mieć szprzączki albo co insze-
go białe, w tedy wziąć skóreczkę, nasypać
trochę tego proszku, i one nim trzyć, z te-
go wybieleją.

*Proszek, którym zwierciadła i szyby czysto
wychędożyć można.*

Wziąć kredy Koloniskiej 4. łoty, Tryplu
2. łoty, bolusu łót jeden, to wszystko utłuc
miałko, przesiać i schować, chcąc takowy
proszek potrzebować, trzeba zwierciadło,
lub szkło trochę na moczyć, potym na chu-
steczkę iako nasypać tego proszku, i tak dłu-
go trzyć szkło, aż wcale czyste i świecą-
ce będzie.

*Żelazo i stal, iak konserwować, aby nie-
rdzawiało.*

Wziąć oleiu lnianego pół funta, goto-
wać pomału, i wlać ołowiu rozpuszczone-
go, jednak z wielką ostrożnością; tym po-
tymarować polerowaną robotę żelazną, za-
miałt oleiu prostego, albowiem przez to ole-
iowi

iowi Inianemu, ta woda się odbiera, którą się z
przyczyną rdzy jest, ted

*Massa, którą porcelanę, szkło i agat szlu-
czony, skleić można tak że nieznac.* W

Wziąć karugu łót jeden, mastyxu pół lo-
ta, foku czosnowego łyszkę pełną, klein sto-
larskiego 15. granów, spirytusu winnego
szklanę z tego wszystkiego zrobić masę po-
cierając, tym potłuczone kawałki, i skleić
niech tak sechną przez kilka godzin, potem
zeskrobać to co się nieczystego z tej masy
zostało na wierzchu. Choć wrzucić w go-
rącą wodę już natych zkleionych miejscach
nie pęknie, prędzey na innym, gdzie ie-
szcze nie było szluczone. fiedn
ordy
nat
w m
Cl
wsyp
wlać
lzyć
stem
onog
czas
i prz
tego
lep
ani fi
rown

*Złota farba, którą pomalować można mur,
kamień lub drewno.* Sposo

Wziąć *vitriolu* 4. łoty, rozpuścić w wo-
dzie, i tą zaprawić wapno gaszone, pomal-
ować tym mur, kamień lub drewno, po-
każe się jak prędko uschnie, kolor złoty dłu-
go trwający, który można zrobić jasno lub
ciemno, złoty podług tego, jak się mało
lub wiele *vitriolu* rozpuszczonego bierze;
w malowaniu z początku ta farba wydaje się
W
wo
się

którą się zielonawą, iak prędko zaś uschnie, w tedy żółta się pokaże.

Proszek Inkaustowy iak zrobić.

Wziąć koperwasu, i czarnego galasu, jednego iak drugiego, po pół funta, gumy ordynaryiney 8. łotów, i skóreczek od granatów 3. łoty, to wszystko w kupie utłuc w moździerzu na proszek.

Chcąc Inkaust robić, trzeba dobrą garść wysypać tego proszku, w naczynie szklanne, porównać pół kwarty wody deszczowey, porównać to wszystko trochę; takowym Inkaustem zaraz można pisać, bez dystrylowania jednego; Gdyby ten Inkaust, przez nieiake czas posłał, w tedy go można znów zlać i przez trzy razy wody ciepłey dolać. Dla tego też ten gatunek Inkaustu jeden z najlepszych jest; ponieważ nigdy nie wysycha, ani spleśnieje, owszem zawsze czarny, i klarowny zostaje.

Sposób robienia Szmalu, który mimo swojej tłustości, w wodzie się rozpuszcza, i iak bółom tak i trzewikom, piękny glans daie, a przytym choć się czego dotknie, nie smaruie, i nie spaskudzi.

Wziąć gumy miarko utłuczoney, mydła, wosku żółtego, ćwierć funta każdego, 14-

dzów od łuczywa za kilka groszy, gumę za
pierwey nad ogniem rozpuścić, w głębokiej
misce glazowanej, nalawszy w niej
pół kwarty wody, potym skrobać mydło
wełk, wrzuc to razem z sadzami od łuczy
wa, niech się to pomalu gotuje, mieszając
ustawicznie: potym w garnek lub kartuz
papierowe nalać, i schować.

Kiedy w garku już ztwardniało, w tedy
wziąć tey masy, nalać trochę wody, aby
rozmiękło, zamieszać, i kładąc oney potro
chę na łopateczkę drewnianą, smarować na
bóty, lub trzewiki. Jeżeli ta masa w pa
pierowych kartuzach jest tedy posmarować
bóty, lub trzewiki ślinami, i szwarcowa
ć tą masą, wziąć szczotkę, i to wetrząć
wszędzie, potym inszą suchą szczotką,
wszystko czysto zetrzeć; Na ostatku można
też bóty lub trzewiki, tak chędożone, pol
rować wełnianą płachteczką, aby nie smolili

Sposób doświadczony iak plusky wygubić,

Wziąć spirytusu winnego rektyfikowa
nego, i Terebentu, każdego pół kwarty
czki, kanforu łót, ten wdrobić i w kilka
minutach rozpuści się, to wszystko mocno
mieszać w kupie, namoczyć takową wod
gąbkę, lub szczoteczkę, i smarować nią

żko po wszystkich mieyscach, gdzie się plu-
 skwy znaydują; zapewnie z tego zdechną,
 choćby ich moc wielka była. Trzeba zaś
 wprzód łóżko w którym siedzą, dobrze
 wychędożyć, i jeżeli pawilon na nim iest,
 ten mocno wytrześć.

Ta woda bynajmniey nie spaskudzi, naj-
 przednieysze kitsykowe, lub adamaszkowe
 łózka, ani im szkodzić nie będzie. Włać
 tylko krople iedną na pluskwę; zaraz się
 skutek pokaze, albowiem w momencie zde-
 chnie.

Zeby się zaś więcey nie pokazały, trzeba
 zaraz za pierwszym razem wszystkie fałdy
 pawilonu; i wszystkie dziury, i fugi w
 łóżku, gdzie się tylko pluskwy znaydują,
 to wodą dobrze zasmarować, która zaraz
 wysycha; gdyby zaś w te dziury i fugi łó-
 żka dostać nie można gąbką, lub szczote-
 czką, w tedy można po wlewać tę wodę,
 ten sam skutek uczyni.

Zapach od tey wody, który iednak bar-
 dzo zdrowy, i wiele ludziom przyjemny iest,
 wychodzi wcale po dwóch lub trzech dniach.
 Trzeba ją zakażdym razem, chcąc one uży-
 wać, dobrze zamieszać, i w dzień, nie zaś
 przy świecy to robić, aby ta subtelna mixtu-
 ra, przytknowszy się do ognia szkody nie
 uczyniła.

Konfeksik

Konfekcik na szczury i myszy.

Wziąć maki i miodu przasnego, białko od jayka i wroniego oka tartego, tego wszy-
 skiego tyle, ile się podoba, z tego porobić
 gałeczki proporcjonalne i porzucić szczu-
 rom i myszom; zdechną z nich jak ię zie-
 dzą.

PRZYDATEK PIERWSZY

Niektórych Ciekawości i Sztuk Go-
 spodarskich.

I.

O P I S A N I E

*Jakim sposobem się robi Esencya, z której
 nayprzednieyszy gatunek wina Tokayskie-
 go w Węgrzech pochodzi.*

Jak prędko winogrona, inż wcale dōy-
 zrzałe są i że suchych jagod dosyć jest, w
 tedy trzeba one, każdę osobliwie zbierać, a
 (ieżeli

jeżeli się między niemi zgniłe znaydują, te wyrzucić.

2. Zebrawszy takich jagod pięć albo sześć
miar Węgierskich, nazwanych Bulden, trze-
ba one włożyć w czystą beczkę, i przez
dwie Niedziele na czystym miejscu trzymać,
jednak uważać, aby się nie rozgrzały; tak
stojąc ułożą się i dadzą z siebie sok, który
się przysadzi do dna. Ten sok, który się
jedno, lub dwoma dziurami spodem wypu-
szcza nazywa się Essencya.

3. Tym czasem jak tak Essencya ściecze,
trzeba na pogotowiu mieć kłodę wielką i
czystą, postawić ją trochę spuszczać i kazać
w nią wleść człeku, zgolemi nogami, któ-
re sobie pierwej wodą, a potem winem
czyste umyć musi; dopiero wszypać owych
jagod suchych, za każdym razem po trzy
albo cztery pół miar wyżej wyrażonych, i
kazać one mocno deptać, i gnieść, a na
stronę od kładać, potem łopatą drewnianą
znowu w górę podzucić, aż wszystko na
miazg udeptane, i zgniecione jest.

4. To wszystko zaraz w inną już przy-
gotowaną i czystą kłodę przesywać, i do-
piero na trzy wyżej wspomniane miary tej
masy dwa antały na sześć zaś takowych miar,
cztery antały masłana naleć, i to wszystko
łopatami, drewnianymi póty mieszać aż się
rzadkie

rzadkie robi. To uczyniwszy nakryć krawcami czystymi na troje złożonemi, i zostawić, tak przez trzy dni.

5. Naostatku wszystko klarowne prześcić w baryłki przez grube sito, lagier dobrze przefuszone włożyć dobrze w wódek wycisnąć i znowu dobrego wina nalać, czego się masłarz robi.

6. Na konserwacyę takiego wina, trzeba mieć sklep suchy i miernego ciepła. Na antał jeden można lać pół, albo mniej tej Essencyi, podług tego iak wino słodkie ma być; Essencyą zaś w baryłkach trzeba konserwować w chłodnym miejscu, póki nie nastąpią ciężkie mrozy, a przytym uważać aby baryłki niepełne były, żeby tym lepiej robiło, i słodkość w niej została.

Woząc suche jagody kilka mil, zawsze się lepiej uleżą, i więcej Essencyi dają.

Wlawszy Essencyą w baryłki, trzeba często kijeczkiem przemieszać przez co się wszystko dobrze ruszy, i sok gęsty należyć się zbierać.

Gdzie wiele suchych jagod jest, tam też więcej ludzi i kłódów do tego się bierze, a przytym trzeba uważać proporcycę, aby na jeden antał, choć półtóry miary wziąć.

W Tokayskich górach, gdzie wina rośnie, takowa Essencya robić się zwykła, zwyczaj-

zwyczajnie koło S. Szymona Judasza, albo też późniefy grona zbierają, aby te które trwałego gatunku są, do tym lepszey dóżyżało. prześci przyszły i tym więcey suchych jagod z nich było.

Maslarz iest to tedy to wino Tokayskie, które się na lagier od Essencyi pozostały, i wraz z nim w beczki nalewa.

II.

S P O S O B

Aby na naystarszym piśmie wszystkie litery, które inż albo wcale nie widać, albo ledwie poznać można, tak znowu powychodziły, i wydawały się, iakby dopiero świeżo napisane były. Ten sekret tak użyteczny wynaleziony iest przez Xiędza iednego Benedyktyna we Francyi.

Wziąć garnek polewany pólgarsowiy, włożyć w niego trzy galasy utłuczone, i cybule białą, z którey zdjąć trzeba łupinę i skóreczkę pod tą łupiną będącą, a potym one drobno pokrajać; nakłać tych dwóch rzeczy na trzy części garka i dolać tyle wody, aż garnek pełny będzie. To wszystko dobrze gotować przez półtory godziny, potym przeceździć przez czyśłą chustkę, i wycisnąć cybulę,

lę, aby sok wyszedł; co uczyniwszy, trzeba jeszcze raz przeszedzić przez chustkę gębszą, iak pierwsza była; Dopiero iak ostrygnie, wlać w szklanne naczynie. Trzeba wiedzieć iż w tedy, kiedy już wcale zimna jest, wygląda iak syrop z orzady, ale jak zagrzawimy one na używanie, wydaie bardzo klarowna; w tedy kiedy ta kompozycja na ogniu stoi, można wrzucić alunu Rzymskiego tyle, iak orzech laskowy czyni, ale podczas gotowania, trzeba zawsze szumować; chcąc one potym używać, można tyle na łyżkę nalać, ile potrzeba, i trzyznać nad świecą woskową, tak długo aż się zacznie gotować; dopiero wmczyć papier biały, albo chusteczkę czystą, i nią według potrzeby albo całe piśmo, albo też te tylko słowa trzyć, które wyczytać nie można; co uczyniwszy, trzymać piśmo nad ogniem, przez co litery wszystkie tym lepiej na wierzch po wychodzą.

III.

S E K R E T

Jak włosy czarny ufarbować można.

Wziąć dwanaście albo piętnaście zielonych gałąsów nie robaczliwych postawić, one

trze w nowym tyglu na węglach, (inaczej-
e się zepsuły, gdyby wielki ogień był)
ro iakże one często przemieszać kopyłką no-
Trze tym samym sposobem iakby kawę upa-
le zię, i trzymać nad ogniem aż zmięknieją,
y, ale że ie można warzącwią zgnieść; Do-
nie sie piero porozkrawać, i patrzeć czy we szrod-
mpo ku czarne są, w tedy utłuc w moździerz.
alunu nowym tak miałko iak mąkę; Potym wziąć
czyni popiołu, który z miedzi zchodzi, kiedy ią
e szu robią, wygląda czerwony i dostanie go u
nożna konwisarzów, goździków utłuczonych na
trzy proch, i trochę soli.
aż się Chcąc tedy to wszystko używać na ufar-
apier bowanie brwi albo włosów na głowie, trze-
edług ba wziąć czwartą część galafów, część te-
tylko go popiołu, połowe goździków owych, i
i co soli tyle iak na koniec nożyka małego, to
niem, wszystko włożyć w naczynie miedziane, na-
y na lać świeżey wody Wisłaney, i mieszać tak
dlugo, aż się tak zrobi iak kley rzadki; do-
piero postawić na węgle, niech się pomalu
gotuje, nieustannie mieszaąc nożem miedzia-
nym aż się zgęśnie, w tedy zdjąć z ognia,
i iak osłygnie, wziąć tey farby na nóż i
marować sobie nią brwi wzad zacząwszy
od skroni, tak dlugo aż cale po czernione
ją, i niech ta farba na nich uschnie, a kie-
dy sama już z nich spada, w tedy umoczyć
one gąbkę

gąbkę w czystey wodzie ciepłej, i myć br
aż wcale czyste będą; Jeżeli za pierwszy
razem nie dosyć jeszcze czarne są można p
wtorzyć.

Chcąc tym samym ufarbować czarną w
fy na głowie trzeba one wprzódoby dob
rozczesać, a potym tą farbą trzyć tak dług
aż mocno poczernieją, co uczyniwszy ob
żyć głowę bawełną, dobrze zawiązać ch
ską i leżeć w łóżku przez 12. albo 14. d
dzin, aż już kurzawa od farby same z
bie zaczyna spadać, i głowa wcale such
jest; potym trzeba głowę myć tak gorą
wodą, iak można wytrzymać i tak dług
aż sama woda czysta z cieknie; Im wię
się myje, tym czarnieysze włosy się staia

IV.

Sposób bardzo dobry karmienia Bydła.

Gdzie żołądki wiele rośnie, tam możn
one suszyć, i potym zemleć, a kiedy
bydło karmić ma; w tedy siczkę na m
czyć i tą mąką z żołądki zamieszać, bydl
z tego niezmiernie się pasie, osobliwie w
ły; dają się i owcom.

V.

Składaniu zboża w stodołach pod czas ustawicznych deszczów.

Kiedy dla ustawicznych deszczów, zboże z pola zwozić trzeba, można one składać w stodołach, nie zaś zwyczajnym ale nasteępującym sposobem. Wziąć beczkę od piwa, postawić na którym miejscu w stodole, i około niego snopy z zbożem tak aby kłosa dotknęły się beczki; gdy tedy już równo z beczką stoją, dopiero pociągnąć ją daley w górę, i znowu tym samym sposobem ustawiać snopy; aż do zwyczajney wysokości; sioma się zepsuie, a ziarna wyschną, trzeba przytym drzwi od stodoły trzymać otwarte.

VI.

o Wygubieniu szczurów i myszów z stodoł.

Gdzie myszów jest wiele w stodole, tam trzeba wziąć duży garnek, wsadzić sześć raków żywych, i w każdym rogu stodoły taki garnek postawić, aż wszystkie raki, zdechną; zapewne wszystkie myszy pouciekają.

Gdzie szczurów moc jest, w szpichlerzu, tam trzeba wsadzić lisa żywego wykopa-

go,

go, ale musi być długi; Jeżeli szpichlony; d
murowany jest to można go puścić, jeżeli o
zaś słomą przekryty jest, to go trzeba podobnie
wiązać, wszystkie szczury wypędzi.

VII.

*Sposób naprawienia wina spleśniałego, i sz
rowania mętnego.*

Na baryłkę dwuletnią, trzeba wziąć dz
więć jayków, i białko z nich wypuścić, po
tym upalić i utłuc na proch, sześć unc
alunu, szklanego Rzymskiego, dopie
zmieszać z białkiem i rozbijać pęty, aż sta
nie jak śnieg; co uczyniwszy wziąć kijecz
i rozłupać go u końca na cztery części
Wprzód trzeba wina zepsutego cztery gar
ce utoczyć, zmieszać one z tym białkiem,
to wszystko na pięć razy albo sześć i zno
wu do beczki wlać, ale niż się to robi, trze
ba wino kijeczkiem w beczce poruszyć, tak
żeby tylko do połowy beczki dostał, to sa
mo czynić za każdym razem, kiedy owego
białka z winem zmieszanego do beczki wla
wać będzie, a to co kwadrans raz, aby wi
no tym czasem uspokoić się mogło; potem
wszystkim beczkę mocno zaszpuntować, a z teg
we dwie Niedziele dopiero utoczyć tego wi
na,

niechlema; dopiero obaczysz, że się wcale uklaro-
wało, Uważać trzeba na to, aby beczka
a przodobra była, bo wino bardzo fermentuje.

VIII.

Sekret na wino kiedy beczką trąci.

Trzeba beczkę z takowym winem poru-
szyc, i szpunt prędko wyjąć, aby wiatr wy-
szedł, to samo trzy albo cztery razy uczy-
nić raz poraż, na to jednak uważać, aby
zawsze tylko moment ieden zostawić od
szpuntowaną beczkę.

IX.

Wódka Węgierska bardzo przednia.

Wziąć cztery garce wódki Francuzkiej
do tej przydać

Ziela z kwiatu rozmarynowego	4. funty.
Ziela i kwiatu szafwii,	pół funta
Kwiatu lawandowego	ósmą część funta
Macieraku	8mą część funta.
Dziecielnicy	8mą część funta.
Imbieru tłuczonego	6. łotów.

To wszystko udystrylowawszy, dołaniecz
tego 2. i 3cią część garca spirytusu. Po-
to wino znowu, przedystrylować i przydać ie-
na, szcze

szcze 2. funty rozmarynu, i 8. łótów i
bieru tłuczonego, dopiero sama esseneya
zostaie.

X.

*Pigulki przednie kompozycji sławnego D
ktora Bechera tudzież proszki bardzo s
teczne, w różnych defektach.*

Pigulki te kazać zrobić w Apteczce wedł
następującego receptu.

Rp. *Extract: Cochlear*

Milefol.

Fumar.

Cent: minor.

Cardi Bened:

Heleb. nigri, aa - - unc: sem:

Gum: Hederæ unc: 1. Et drach:

Imperi, unc: 1. drach: 2.

Mirchæ XIV. Corcet, drach: V

Aloes corect: unc: 1.

Succini pulv:

*Thæreb: Venet, aa, unc: sem: cum Ess
tia amara, vel scordii fiat mass*

Takowe pigulki bardzo skuteczne są
różnych defektach, biorąc onych przez d
Niedziele wieczorem we wszystkim dwadzi
ścia gran, czyszcza całą krew, i własn
balsamują całe ciało, które zachowują o
wszelkiej korupcyi.

Pro

Proszków recept takowy.

Rp: *Lap: lane: pp:*
Antim: Diaphor:
Tartar: Vitriolat.
Nitr Depurat, aa drach I. sem:
Cynab: nativ: drach: sem:
M. F. Pulv: Subtill:

Te proszki osobliwy skutek czynią, w
 strawności żołądka, w gorączce, i w al-
 racyi, biorąc onych w czystey wodzie,
 jak dwa razy na koniec noża; służy za-
 iest laxacyi lekkiej, a zażywając te pro-
 ki, i przy nich wyżej opisane pigułki, w
 dy kiedy powietrze, lub inne zaraźliwe
 choroby panują, jest to prawdziwa, i nay-
 psza prezerwatywa.

sekrety wygubienia kretów, które zwykły psuć
 ziemie, torząc one w ogrodach i stodółach,
 lub też po innych miejscach.

Potrzeba wziąć raka zdechłego, lub ży-
 ego w garnek nowy, włożwszy zakopać
 środkiem i na rogach stodół, lub też i na
 innych miejscach, iako to: w ogrodach,
 i t. d.

G

Sekreta

*Sekreta choruiącym na ból głowy z gorączką
i z zapalenia pochodzący.*

Rzepę surową w plastrzyki kraioną kła-
na pulsa, do głowy, do rąk: albo cytry-
n plastrzyki, potrząśnione kawą mialką paloną

Na zawrót głowy, trętwienie rąk, i no-

Boiaźń, co się nazywać powinno spaz-
mi, rada Pana *Hiernefa*, gryść często o-
fzkatołowy kwiat, a osobliwie w par-
zmie, gotować zamiast herbaty, bobro-
strów, i pić, i kurzyć się *assafeditą*,
grzankę pszenną suszoną, natarszy ją mus-
tółowym kwiatem.

Na ból głowy rozpaleniem.

Cytryny plastrzyki, kawą paloną posy-
ne, przykładac na skronie i ciemię.

Na koprowe oczy i błonko zasfale.

Aperturę zrobić w ręce, lub obydwie
i pić zamiast piwa koper włoski lukre-
w wodzie gotowaną.

Sekret na zapalenie oczu.

Wziąć wódki różaney kieliszek ieden, i tyleż wódki prosley, to zmieszawszy przykładać do oczu.

Na przechodzące płomienie twarzy.

Wodę kryniczną sarkać w nos.

Na sen kto spać nie może.

Uzbieray z szalii białey kwitnącey nasienia, te wychędożywszy, w moździerzu utłuc włóż w prasę, by oleiek pociekł, tym skronie smaruy. Item. Liście szaleiowe przykładać na skronie.

Plaśter na sen.

Maku białego, orzechów włoskich, ialeweu, szafranu bardzo mało, to wszystko utłukwszy, plaśter zrobić, i winem skropić, na głowę przyłożyć na noc.

Bullion do czyszczenia krwi.

Korzeń łopionowy na wiosne kopać, i cokolwiek tylko zacznie puszczać liśki, ten wypłukany, w cieniu suszony, drobno pokraiany,

kraiany, na nici nawleczony, tych korzo-
ków do kwarty wody włożyć garść, cyko-
ryi także garść gotować i pić po trzy, lu-
4. filiżanki, godziną przed iedzeniem; ie-
to bullion nie tylko krew czyyszczący, le-
i żołądek naprawiający. Przytym na żo-
dek słaby, a pierśi zdrowe, iest rzecz po-
teczna, używać wszystkich gorzkich rzecz-
iako: kardy benedykty, cykoryi, pinpinell-
naścium, rzeżuchy, piołunu, i to wsz-
sko bardzo dobre na żołądek zimny, nie-
strawny, wiele wiatrów mający.

Na plucie krwią.

Konradek gotować, lub Święto - Jańsk-
ziele, z krwawnikiem.

Na konserwacyę zębów i dziąseł.

Mastyx zuć.

Na ból zębów.

Mastyx gryząc pomaga, a na bolejące
dziąsła, szalwija w wodzie gotowaną płókać

Sekret od bólu zębów.

Chory trzymający magnes na bolejącym
zębie, w kilka minut bólu się pozbędzie; O-
koliczności

orzo koliczności które się przytym zachować ma-
cyko ją, są te, aby chorujący twarzy połowę na
y, lu północ obrócił, nie kto infzy ale on niech
i; it się dotyka magnielem bolejącego zęba.

Sekret powtórny na bolenie zębów.

Mastryx gryść, i na bolejący ząb przykła-
dać, przytym rozgrzawszy przy świecy wo-
wskowey mastryx, na smarować muszki, i
, nie przykładac na skronie i w szrodku samych
łopatek, a ta muszka powinna być większa
od talara. *Item.* Salarmoniakiem, zmiesz-
nym z wódką płókać gębę. *Item.* Na szczy-
panie i palenie w gębie, płókać wodą, wsy-
pawszy w nie saletry pół łyżki.

Na spadnienie ięzyczka.

imo. Gdy ięzyk spadnie, weźmiy ciasta
kwaśnego tyle, iak włoski orzech, pokrop
go winnym octem, a przymieszay trzy, lub
cztery goździki tłuczone i przyłóż na cie-
mie. 2do. Albo weźmiy w popiele upie-
czone jaje, które rozłuskzy, gorąco iak wy-
cierpieć możesz, przykładay często na ciemie,
a ięzyczek do swoiey przyprowadzi pory.
Przytym wodą z szalwieią gotowaną i z
wódką zmieszaną usta wymyway, co nie-
tylko ięzyczek zdrowi, ale też i gruczoly
leczy.

leczy. 3to. Na podniesienie igły, or-
dynaryjnym jest lekarstwem imbir, gdy w
nim niemał inflamacji, w rozpaleniu zaś
igły imbir szkodzi. Lepiej tedy w
tym przypadku ciepło płókać gardło faletą
w wodzie roztopioną, która bole usmierza.
4to. Dym z masyxu w usta wpuszczony,
i połkany, na spadnienie igły jest po-
mocny, który zimną i klejową materją
rozwalnia. 5to. Niemniejszy skutek czyni
kwiat bżowy z mlekiem gotowany, i cu-
krem osłodzony, pijąc go, lub nim płócać
gardło. 6to. Miód różanny w affekcyach
gardła sławnego jest skutku, a tym skuteczniej-
szy będzie, gdy do niego przymieszasz kil-
ka kropli *spiritus vitricoli*, albo hałunowej
essencyi, i cokolwiek wody z psiego igły
czka, tym ciepło gardło płókać. W zra-
nieniu zaś gardła ten miód nazwany, lepszy
sam przez się.

Na ból gardła.

Gotować budyń, *ad instar* harbaty, i pić
z koprem włoskim w rosole lub bullionie.

Na kaszel i pierś plaster.

Olbrót, olejek migdałowy, kozłowy lóy,
i zmaczawszy z jednej strony ciepło, na
pierś

pierś przyłożyć, przytym słazu więkzszego
gotować korzeń i za piwo pić, poki kaszel
nieustanie. Także kwiatki bżowe pomaga-
ją na kaszel w mleku gotowane, także roz-
chodnik w rosole gotowany, na słabe pierś
mocno pomaga.

Na sprowadzenie kaszlu i flegmy.

Lukrecyą z badyanem, i koprem wło-
skim, rano i w wieczor pić, berberyfowe
ziągody suszyć, i na proszek trzeć i w her-
bacie w gorączkach pić i maſtyx żuć, i
na skronie na plaſtrzyku przykładac.

Na ból pierś i kaszel.

Rozki drobno usiekawſzy gotować, i po-
lewkę za napój ordynarny używać.

Na kaszel.

Gotować lukrecyą z badyanem pić rano
i w wieczor przydawſzy do tego ſkrzypicie-
lu ziela.

W suchotach i słabych pierſiach.

Rozki Tureckie gotować iak tyzanne, i
te za napój ordynaryiny pić.

Na uga.

Na ugaszenie gorączki, jeżeli pochodzi z żółci,

Kremortartary uncyą, cukru cytrynowego, to jest: cukier wycierany o cytrynę, tyleż saletry białej, purysu dwie drachmy, mieszaj, i bierz pół łyżki w szklanę wody.

W gorączce.

Saletrą i cytryną z wodą kryniczną płókać gębę.

Sposób uniknienia gorączki.

W pierwszych gorączki początkach, wystrzegać się należy, sypiać na piernatach, poduszkach, pierzynach, i wodę kryniczną w naczyniu otwartym trzymać pod łóżkiem.

Na gorączki.

Cytrynowym sokiem nacierać pulsy, i wodę kryniczną, żeby zawsze stała pod łóżkiem.

Item. Na obstrukcyę.

Nalać w wazon wody kryniczney, i siedzieć na niej iak najdłużey można.

Na toż.

Napsutą cytrynę, kraiać cienko, i przyłożyć na skronie, a ręce i podeszwy sokiem

na cierać, i berbery suszoney na proszek
starzey zażywać w gorączce od herbaty ly-
żeczką na raz.

W malignie.

Scierać pulsa w całym chorym cytryną,
ten zaś chory ma iść ryby.

Na katar.

Figi iść i dachtyle, i herbatą popijać.

Na katarową affekcyą.

Mastyx rozpuścić na kitaykę, przykładać
na skronie i karku.

Na katar a osobliwie spadły w pierś.

Iść figi, rodzynki Tureckie, daktyle, i
pić herbatę lub kleiek ięczyenny.

Na zepsucie krwi.

Pomarańczową skórkę męczyć w starym
winie, i korzenie tegoż drzewa pić.

Na zepsucie krwi i żołądka.

Gotować bullion z wołowego mięsa, cie-
lęciny, kury, i koriny, dodawszy do tego
selerów

selerów, porów, szpinaku, szparagów, cykoryi i to na wolnym ogniu gotować, i pić, ile kto zechce. *zdo.* W zimowym czasie ziarka z pomarańczy, i cytryn to suszyć i pić w herbacie, po pół łyżeczki do herbaty w filiżankę sypiąc.

Na partie gwałtowne, przez znaczną niestrawność, lub zepsowanie żołądka, nagle, któreby trzeba ratować wonitami.

Wziąć maruny ziela, ile chcesz, i gotowy w winie, jakim chcesz, tą maruną obłożyć żołądek cały, i trzymać przez godzinę pięć, poruszą się wszystkie i najdawniejsze nie strawności, będą womity, których jeżeli by było nadta z osłabieniem, to wziąć soku z ruty ziela, wycisnąćwszy kropel cztery, pięć, i dać wypić w wodzie, obroczą się w operacyą *per sedes*: doświadczone.

Kąpiel w kolkach pożyteczna.

To jest, wlać do wanny wody, mleka gary cztery, i tę zgrzać wodę wlawszy zaś w wannę, otrąb przennych uprażonych w worek wsypać i tym obłożyć żołądek gorącym.

Na kaski.

Imo. Wilcze lełita suszone, i na proch utarte na raz tyle, co szeląg zawąży, zadane, jest doświadczone. 2do. Warzchośnek, przydawszy oliwy, pi, pomożeć. 3to. Sok z łayna wółowego wyciśniony w ciepłym piwie zażyty, pomaga, lecz się trzeba po nim zapociec. NB. Dla białychgłówn, krowie należy; a to jest sekret na wyprowadzenie łożyska zatrzymanego. 4to. Olejek wyciśniony z iaderek orzechów włoskich, sześć łódów na raz dany, jest doświadczony. 5to. Łayno gołębnie, świnię, owcę, z winem rozmoczywszy, przywarzyć, i żywot okładać.

Enema na wiatry i parcia.

Warzyć w wodzie rumianek Rzymski, kwiatków 10. mleko w osobnym garnuszku, potem wody tey filiżankę, byle nie małych, cukru jak się zwykło do dwóch filiżanek, używać, i dawać wparciu i wszelkiej nieśrawnności.

Na toż.

Bardzo doświadczony bullion, który gotować z rumiankiem Rzymskim, to jest do kwarty

kwarty bullionu szóstą część wsypać kwiatów tegoż rumianku, gotować, i pić naczczą po trzy filiżanki.

Na łamanie kości po rękach i nogach.

Zrobić ług z makowin, w którym ciepłochutę maczając przykładać.

Na trętwienie rąk.

Trzec potrzeba żółcią wieprzową, a płókać ie fasolą białą, to jest mąką z fasoli białey nacierać, i twarz na noc można to mąką nacierać.

Na toż.

Trzec potrzeba żółcią wieprzową, a płókać ie potym wodą, a też ręce umywać zawsze mąką z białego grochu, mieloną, nawet i twarz czyni gładką umywając ią to mąką.

Na skurczenie żył.

Glisy ziemne w oliwie namoczyć, i na stońcu dystylować, i tym sposobem chorego części smarować, przydawszy wódki mrówczaney, lub bocianowey.

Na pu-

Na puchlinę wewnętrzną.

Nic nierobiąc inzego, tylko dawać enem
my z szlazu ziela, i rumianków ogrodnych,
i trochę cukru, także hemoroidy ze trzy ra-
zy otworzyć, lub krew z nogi puścić.

Na puchline w nogach.

Wino z piołunem gotować, i tym sma-
rować nogi. Wódka przepalana z macie-
rzanki dobra jest na paraliż, smarując czę-
ści zarażone, nawet władze przywraca ie-
zykowi, trzymając ją w usłach.

*Na opuchnienie gardła lub zapalenie ślino-
gorzu.*

Przed wielką infzą kuracją naypierwey
krew puścić, ieżeli by większe było, toż z
powtórzeniem, a potym mlekiem, z szal-
wiją płókać, tak że wody połowę z grza-
ney, a połowę gorzałki wziąć, wraz zmie-
szać i tym płókać gardło, pomaga,

Kuracja na puchlinę.

Kwiatkami z dyndery okładać części opu-
chle, Item. Stonogów suszonych na pro-
szek

fzek 50. na raz dawać w herbacie, pòty
pòki puchlina nie zeydzie.

Sekret leczenia puchliny.

Wziąć snopków kilka wymłóconych bobu, i upalić na popioł, którego żeby po
garca, potym wina Francuzkiego garniec,
z tego ług zrobić, wziąć potym ziarn z
go bobu, te ufuszyć, i na mąkę utrzyć, tą
mąką ług zaprawić, tak robią plastry, o
wszystko na płótnie konopnym rozplastro
wać, i części spuchłe obwijać.

Na opuchłe nogi.

Wódka z brzeziny; iak zacznie puka
brzezina, na omykać pączków, namoczy
w wodzie kryniczney, i zasolić garścią so
li, i tak niech moknie dni trzy, a potym
na alembiku przepalać, iak nzywolniey, że
by szła, potym też same wódkę, po trzy
razy przepalić, za każdym razem, przyda
jąc świeższych pączków: ta na zapalenie
czu, na krofty, po twarzy i puchlinę, iak
dobra.

Na spuchnienie między hemoroidalnych.

Trzeba brać enemę, zrobiono z bulio
nu, i ziela dziwanny, przymieszać mleka
krowiego, cukru trochę i saletry.

Wątro

Wątroba wilcza.

Wątrobę jego ufuszyć, i zetrzeć subtelnie, w piwie choremu dając, puchlinę zpcdza.

Na toż.

Nazbierać w Maju piosunu młodego, i w gąsior włożywszy, dobrze ubić, a potym nalać wódki iak naytęższej, i w gnoy koniski głęboko zakopać, i trzymać przez dni, w które słońce iasno świeci, dziewięć, nie pogodnych nie rachując, a potych dziewięciu dniach, wydobyć ten gąsior z gnoiu, i schować a gdy potrzeba będzie, w tedy maczać w tej essencyi chustki, i przykładać na puchlinę. Praktykowana rzecz.

Mięso także ieżowe, świeże lub suszone, i mocno ugotowane, do używania w puchlinie, iest bardzo pomocne.

Na drżenie serca.

Hemoroidy otwierać choćby kilka razy do roku.

Na febry wszelakie.

Listków piosunowych wziąć szczupeć, i soli trochę, utłuc na masę i galnę zrobić tak dużą, iak orzech laskowy, iak zacznie febra

febra rozbierać, chory tę galęk zie, i popić winem lub czymkolwiek, co można, i powtórzyć.

Na defekt żółci.

Jadać szczaw w rosole, i tegoż ziela kochenila gotować w wodzie, i pić iak piwo.

Na febrę.

Wytrzymawszy trzy paroxyzyny, dać na wómitum *emeticum*: nazajutrz zaraz zażywać we wszystkich potrawach zdrowych kremor-tartary. Wszystkie gorzkie rzeczy w takich paroxyzmach są zdrowe, iako na przykład: *Cardi benedicti*, *hifolium fibrinum*, zamiast herbaty używać, nie mając sposobu apteczney kuracyi na wómitum, służy ziele kopytnik, nazwane, tegoż same liśki ususzyszy, na proch zetrzeć, i dawać co czerwony złoty zaważy w patoce, lub w syconym miodzie; na słabszą konstytucyą, połowę wyżej wyrażoney wagi, służy to w febrach kwartanach i tercyanach.

Lekarstwa domowe na febrę codzienną.

Gdy męszczynie, wieprzowego, gdy białogłowie świniego łajna, wziąwszy pięć
prau

przu i szafranu, do tego przymieszawszy, miodu praśnego łyżkę przydać w piwie to dobrze uwarzyć, i choremu dać wypić. Praktykowane.

Item. Zająca świeżego głowę z sierścią odciać i ze wszystkim ią w ślepie lub moździerzu utłuc, i te masę na chustce rozciągnąć, blisko serca przyłożyć, i tak długo trzymać, aż się zsechnie. Toż i na gorączkę. Doświadczone.

Lekarstwo na purgans pewne, bez najmniejszego niebezpieczeństwa.

Wziąć soli Angielskiej: ma być łódów dwa, manny kalabryny łód jeden, rumbarbarum, co zaważy pół czerwonego złota, anyżu tyleż, do czego wody wrzącej wlać szklaneczkę, potym w gorącym popiele masę przez noc w naczyniu cynowym lub glinianym, co nazajutrz przecedzwszy wypić.

Na dyssenterję krwawą.

Która gdy się wraz zaczyna z gorączką, najpierwsza i najpotrzebniejsza kuracja; krew z ręki puścić w samych początkach.

Na toż.

Nasienia z babki utłuc, co zaważy czerwony złoty, dać wypić choremu w likworze iakim, i kaszę gryczaną iadać. *Item.* Rumbabarum ile czerwony złoty zaważy olejku migdałowego kieliszek, to w piwie ciepłym dać wypić choremu. *Item.* Skórę z węgorza wysuszoną pokrajać, włożyć na faierkę z ogniem, i nad to parą ma się dzieć pacierz.

Sekreta na podogry różne.

To jest, agitacyą zachować iak naywiekszą, na materacu sypiać, żeby nic pierz niebyło, mlecznych potraw iak naywięcej używać, także jaiec miętko gotowanych mięła za nic, żadnego trunku nie pić, tylko wodę z cynamonem gotowaną; przy tym wieprzki kilku niedzielne bić, nogi fałmym kałdunem ciepłym, póty to czynić, póki ból nie ustanie, co raz inszego wieprzka bić.

Na obstrukcyą wątroby, lub śledziony.

Stalowa kuracya, tym sposobem używana, naywiększy czyni skutek, to jest: wino

ne jabłko naszpikować goźdzmi gontowemi
24. o godzinie szóstey w wieczor które tak
maia bydź przez całą noc, o szóstey nazajtrz
upiec, świeczki powyimowawszy, ziesć,
i toż samo przez niedziel cztery zachować,
temi samemi szpikować jabłko świeczkami,
przez który czas potrzebna agitacya, choć
godzine na dzień.

*Kąpieli, które na wszelkie obstrukcyę śledzio-
ny, wątroby i desſenteryi w spazmach chi-
pokondrycznych zaleca Pan Hirneys.*

Z ziół melissy, mięty, i bylicy, i zre-
czney wody lub deszczowey, w tych zaś
dwa materacyki kłaść na żywot z piolunu,
do siedzenia na nim z bylicy, mięty, i me-
lissy w teyże kąpeli siedzieć godzinę iedną,
a pokąpielu pół godziny w łóżku leżeć, w
kąpeli trzeba rozcierać boki dla wzruszenia
wielkiey obstrukcyi.

Na obstrukcyę śledziony.

Języka jeleniego liście gotować, i zamiast
herbaty pić.

Na obstrukcyę.

Jeść naczco sliwki z koprem gotowane
włoskim, lub hanyżem. *Item, Figi iadać.*

Item. Siedzieć nad kryniczną wodą zimną, mater
póty, póki solucyi nie będzie. mle
dać l
mian
cukr

Na żółtaczkę.

Nosić przy sobie mydło zaszyte w szkar-
lat, ziela kopytnika liścia ususzyć, na pro-
szek utrzyć starzemu co czerwony złoty,
młodemu co przez połowe zaważy, dać wy-
pić: co służy i na febrę, gdyż womity spra-
wuie. Na toż. Wziąć tytoniu liśków trzy
gotować ie w kwarcie lub więcej francuz-
kiego wina, dobrze garnuszek zaszpunktowa-
wszy, dotąd aż się połowa wygotuie, i to
dawać choremu pić, łyżek trzy na raz, lub
i więcej. Doświadczona rzecz. Ene

Na hemoroidy i defekt maciczny.

Krzyże i boki smarować kozłowym lo-
ciem. V
leś
stro
bry

*Po otworzeniu hemoroidów gdy się goić
nie chcą.*

Bialek od jaia z hałunem ubić, i pla-
ster, przykładać. ner

Na hemoroidy na wierzchu wyjęte.

Dziewanny kwiat, kwiat z bzu białego,
chleb biały, to wszystko wraz zmieszawszy, tak
mater

imna, materacyk z tego zrobiwszy, gotować w mleku i przykładać. Item. Latem przykładać liście zataczowe, i enemę dawać z rumianku Rzymskiego, dziewanny, mleka i cukru.

Na spazma i defekt maciczny.

Materacyk zrobić z piołunu, melissy cytrynowey, miętka posiekanej przeszyć winem ciepłym skropiwszy, od dołka, aż do krzyżów żywot obłożyć w dzień i w nocy.

Enema na maciczne defekta, a osobliwie na odchodzenie materji białej.

W wodzie gotować lukrecyą, a jeżeli boleść macicy czuie, to przydać bobrowego stroju kawalek, i na raz po kieliszku dobrym ieden i drugi na dzień.

Na upławy.

Moczyć ręce po łokcie w wodzie z winem francuzkim na pół zmieszanym.

Na pędzenie uryny zbytne.

Gotować czarnuszkę i tę polewkę pić, także sól piolunkową, saletre, cukier, kwiat muszka-

muszkatołowy, tego wszystkiego po łódwion
cztery odważywszy raz zażyć. *Item.* Her
batę z tebu gotować, przylawszy czwartą
część mleka, zmieszać z tebu, i rozpaloną
stał w nim zgalić, i to dawać pić, za na
pów ordynaryiny. *Item.* Ryż gotowany w
mleku gęsto chory iść ma, i kasze gryczan
ną, czernia jagody, gruszki gotowane, i
to wszystko wstrzymać utynę.

Na utrzymanie uryny.

Grzanki przypalić pszenne, i w wodę
przygotowaną włożyć, mastryx nad świecą
woskową, aby w tę wodę kapał, potym do
bywszy, utłuc w moździerzu i wsypać w
tę wodę, upalić kwiatu muszkatołowego,
na koniec noża wzięwszy wsypać, zakłócić
i dać wypić.

Sekret na ospę.

Jak się zacznie dziecko rozpalać, zaraz m
nogach pijawek dwie postawić.

Sekret goienia świeżey rany.

Narwać liścia z babki, i z nich sok wy
cisnąć, i tym ranę zapuszczać. *Item.* Wi
na francuzkiego w garnuszek nalać propor
cyonalnie,

Wody onalnie, w toż wino mirry włożyć i cu-
Her kru kawalek, szafranu piorek kilka; to wszy-
warta siko zagrzawszy, chusteczkę maczać, i do
alona rany przykładać, i to pokilka razy odna-
za na wiąć na dzień.

Na toż.

Kanforę tłuc, posypać papier bleywasem,
i potym przykładać na rany.

Od krośt i potu.

Wycierać twarz skòrką brzozową.

Na rany i krośty.

Różę bleywasem nacierać.

Sekret na różę.

Bzowe jagody lub powidla na papier gra-
natowy rozplastrować, dać choremu ten
raz m plaster, lub bleywasem.

Na suchoty.

Rozchodnik gotować w bullionie. *Inne.*
k wy. Mleko kozie, lub ośle przewarzyć, i cie-
. Wi- pło pić, lecz od kozy jałowey, po dwa ra-
ropo- zy na każdy dzień i w wodzie się kryni-
nalnie, czney

ezney kąpać pozbędzisz suchot. Doświad-
czone. *Item*, Weź hizopu, bluszczu zie-
rnego, fanty polney, przetaczniku, drya-
kwie, slazu, podbiału, wſzyſkiego po gar-
ści, także drzewa gwaiakowego łótów pięć,
korzenia ománowego łótów 4. tatarskiego
ziela łót ieden, anyżu, i kiminu po dwa łó-
ty, i uwarz to w wodzie a potym zrobi-
wſzy z papieru trąbę, połóż ją na garku,
i przez nią bierz w ſiebie parę i polykay.

Na nierychły wzrost.

Kąpać w kaſzy ięczmienney.

Na zatrzymanie choroby.

Miętkiew, meliſſę, pijać zamiast herba-
ty, a w czasie zażywać bobków.

Sekret ſtarożytnych ludzi.

Są dni w roku doświadczone niektóre,
które długiego życia ſą przyczyną przez krwi
puſzczenie, co ſtarożytni ludzie za wielki
ſekret, i pożytek dla ſiebie przyznawali, to
ieſt: w dzień S. Marcina, Błażeia, Filipa
i S. Bartłomieia. Według tych wierſzów.

*Martini, Blaſii, Philippi, Bartholomei,
His Feſtis minuas, ut longotem pore viuas.*

Przeci-

Przeciwnie: żyć długo nie mogą, którzy krew puszczają w dzień Świętego Marcjella Papieża, Sylwestra i Świętego Piotra w okowach.

*Marcelli Papæ, Sylvestri, vincula Petri,
Venam qui pandit, non longo tempore seandit.*

Na glisty.

Mocney wódki zmieszać z proszkiem mirry, i smarować tym żołądek i nozdrze.

2. Utluc czosnku iak masło, i grzanek chleba nasmarować, a potym na sam pępek przyłożyć, nie odeymując choćby przykro było.

3. Kredy naskrobawszy, dawać ią, pić w mleku, albo w słodkim piwie.

4. Sok limonjowy z cukrem zażywać dobrze.

5. Weź trzy lub cztery raki żywe, uwić ie, a potym przyłoż na żywot dziecku.

6. Skorupy jaiowe spal, na proszek, który włożywszy do węzełka, mocz w rosółku przez noc, a nazajutrz wycisnawszy go, day ten rosółek wypić choremu ciepło.

7. Piołun, aloes, i czosnek zetrzy wraz, a potym rozciągnawszy na chuscie, przyłoż na żywot.

8. Figul-

8. Pigulki z galbanu zrobione, i czopki ze smoly, albo mięsa wołowego słonego, i tłustego, są dobre.

9. Enema z hizopu, centuryi, i nasienia krokoszewego, dobra, iako i purgans z rumbarbarum, i nasienia cynamonowego.

Na biegunkę.

Pić mleko świeże, iak tylko wydoją od krowy ialowej, rano, w południe, i w wieczor.

Remedium tym, co przez sen w nocy rybę łowią.

Dostać od kozy lub owcy menchirzyny, i spalić ją na siarce, a ten proch z wodą zmieszawszy, octu trochę przylać, i dać na noc wypić rybakowi. Probatum.

Item. Jądro zajęcze, w winie dobrym ugotować iak naylepiey, i miernie go wysusziwszy, dać wypić na noc, a tak łatwo się ten defekt usmierzy.

Na rupturę.

Wziąć ziela żywokostu, wołku iarzęcogo, żywice, kurzego ziela suchego wsiłkiego po równey części tyle, ileby wystarczyło

zopki
go, i
na sie
gaus
ego.
zyło w potrzebie, miałko to wszystko umie-
nać i rozpuścić w ogniu na masę, któ-
rą się mieysca te z kąd się raptura pokazuje,
każdego dnia smarować, aż się natura usta-
nowi. Do tego zażywać paska na to umy-
ślnie zrobionego.

Na kamień.

ia od
i w
ryby
ymy,
wodą
dać
rym
wy.
two
ęce.
szy-
star-
zyło

imo. Sok bzowy często pijąc, kamień
kruszy. 2do. Owoc bukowy spalony, z
smalcem wieprzowym zmieszany, i na bio-
dra przykładany, bardzo jest pożyteczny.

Na szkorbut.

Wina francuzkiego starego, i chrzanu tar-
tego zmieszay razem według potrzeby, niech
moknie od godziny do godziny, i tym dział-
ka wyinyway. Probatum.

Na wielką chorobę.

Gdy ta choroba napadnie, dać choremu
kopyto łosie trzymać, i nościć go w jakim
naczyniu przy sobie.

Na reumatyzmy.

Mastryx rozgrzawszy na nożu, na mu-
szkach wielkością złotówki nasmarować, i
na

na skronie przyłożyć i na łopatki ku kończącym się, ale ta wielkości talera.

Dzieciom na angielską chorobę, którą poznaje po krzywych nogach, głowie wielkiej, słabości w krzyżach i z nieprędkiego chodzenia.

Służy smażona maść z kwiatów, nogietkowych, które w sadle wieprzowym smażyć, przydawszy cokolwiek oleyku psiego, tą maścią smarować dzieciom boki i paccie na plecach, wprzód skąpawszy w paproci zieliu, to czynić dwa razy w tydzień uważając, żeby dzień zbyt nie był wietrzny lub gorący. Równie dobra rzecz smarować łośnością węgorzową, i w paproci skąpać.

Na mofzysko małym dzieciom.

Weź żyłkę śledziową, która się świeci jak srebro, ususzoną, zetrzy na proszek day w pokarmie dziecieceu. Jeżeli niepomocze zaraz powtórz i enemę day.

Sadło jeżowe.

Dzieciom na przepuklinę, często od dołu, aż ku krzyżom smarując, z doświadczenia jest pomocne.

Sadło

Sadło niedzwiedzie.

imo. Dzieciom, i starym ludziom przepukliny smarując goi, i leczy. 2do. Tymże sadłem, kto sobie z rana nasmaruje dobrze czoło, sprawuje pamięć.

Sadło wieprza dzikiego.

Bardzo jest potrzebne do smarowania boków człowieka potłuczonego, albo gdy się (jak mówią) urazi, lubo z wysoka spadnie, zażywając go w trunku, z octem, z winem, wielko jest pomocą.

Sadło lisie.

Sadło tego zwierzęcia, szum w uszach za napuszczeniem uśmierza. Płuca zaś iego dobrze w winie opłókanie, wysuszone, i na proch utarte, który gdy jest w cukrze zprawny, i pożywany, bardzo jest osobliwy do goienia owrzodziałych, gnijących, i okroślawiających, w suchotach, w ciężkich kaszlach i duszności w pierśsiach, do zażywania częstego, wielce pożyteczny; którego jak za ulep, albo konfekt zażywać należy, i wystrzegać się na ten czas kwaśno i słono iadać, a tak każdy pożądanego dozna skutku.

Sadło

Sadło zubrowe.

Przez smarowanie ran, choćby były za-
starzałe, i trudne do leczenia, tedy ie zna-
cznie goi, i czyści.

Sadło i stroie bobrowe.

1mo. Sadłem tego zwierzęcia żyły suchy,
i narwane, członki w iunkturach także po-
wane smarować znaczną jest pomocą.

2do. Wielką chorobą dzieciom przypa-
dającą, tymże smarowaniem otrzyżwia, i
ożywia.

3tio. Stroie tego zwierzęcia wiatry za-
trzymane rozpędzają, głowę utwierdzają,
ómdlałe siły umacniają, truciznę zadaną z
człowieka wypędzają, i do kichania przy-
wodzą.

4to. Białogłówska zwyczajną chorobę pę-
dzą, od nagłej śmierci bronią, od wielkiej
choroby bronią, i zachowują, od zbyt-
go spania czas miarkują, od zawrotu głowy
zachowują trzęsienie oddalają, słuch w u-
szach naprawują, i boleści zębów mitygują.

5to. Zatlumienie macieć białogłowom,
przez różne sposoby umocnienia, i skutku do-
brego przywodzi, pod nosem go trzymając,
i wachając, podpachami nosząc. Także przy-
wiązaniem,

wiązaniem, kadzeniem od spodu, węglikami wprzód dobrze wypalonymi, zdrowi i znacznie pomaga.

Sadło borsukowe, albo jazuwcowe.

imo. Dosmarowania krzyżów, i nerek bardzo skuteczne, albowiem ból w krzyżach znacznie uśmierza, i goi, kamień nawet nerkowy kruszy i niszczy.

zdo. Tym sadłem smarując żyły, narwane i schnące, znacznie im pomaga.

ztio. Dzieciom z wyplakania na przepuklizne, w słabiznie smarowaniem, iako i starym w takich przypadkach pomocne, przydawczy do niego sadła lisiego, i z kota, czyli zbika leśnego.

Sadło wilcze.

Jest w sobie ciepłe, smarując nim żyły fuche, tedy ie odwilża w kościach, w gołeniach darcie i szarpanie uśmierza.

Oleiek z wilka.

Mięso warzyć, aż od kości odpadnie, które gdy będzie iak malla, zaraz tę polewkę, przez czystą przecedzić chustę, i wykręcić, i znowu dobrze warzyć, aż się sam

mo przez się zostanie, iak oliwa, tedy tym grycy
 olekiem podogryczne członki smarować ew
 wielce pomocna medycyna. za i
 Serzy
 anacz

Serce wilcze.

Serce tego zwierzęcia ususzzone, i na proch
 mialki utarte, pijac potrochu w piwie, wiel
 ką chorobę uśmierza.

Wątroba wilcza.

Także w suchoty zapadającym, i na bla
 dą cerę tenże proszek zażywaiąc, bardzo iest
 pomocny.

Głowa zająca.

Na proch spalona, który z masłem mło
 dym zmieszawszy, i głowę tym smarowa
 wszy, strupy wszelkie, i parchy goi. Mozg
 jego upieczony, rąk trzęsienie i wszelką
 słabość innych członków, z wielkiej niemo
 cy pochodzącą do czerstwości pierwłzey przy
 wodzi smarując nim. Dzieciom działelka
 tymże mozgiem smarując, prędko im bez
 bólu wynikną zęby.

Mięso zające.

Osobliwie pieczyśle, zepsowanym wne
 trznościom, bardzo iest pomocne. Poda
 grycy,

y tym grycy, gdy świeżego mięsa zażywiają, a po-
owac ewko się z tego mięsa obmywiają, uśmiera-
za ich boleści, w członkach trętwienie.
Serzysko iego z octem pite, wielko niemoc
znacznie uśmierza.

proch
wiel.

Skóra bobrowa.

Gdy będzie wyprawiona, i wdziana do
używania, podagrykom, i reumatykom bar-
dzo jest potrzebna, i pożyteczna.

na bla-
zo jest

o Królikach swojskich.

imo. Królika całego na proch spaliwszy,
i ten proszek z młodym masłem zmieszają-
włszy, tym gardło, gdy jakie zapalenie przy-
padnie smarować.

Mozg 2do. Sadło z nich na żyły sehnące, i na
szelką twardości na biegle, na którekolwiek czę-
ści ciała, częstym smarowaniem, i na noc,
przy odwilży, rozpedza od otoku broni, i za-
chowuje.

m bez

Na kołtun.

imo. Z wydry wyięte wnętrzności, usu-
fzyć w ciepłym piecu, i na proch je star-
szy, w piwie codziennie pić, póki tego sta-
nie, aż kołtun z głowy spadnie.

wnę-
pod-
grycy,

I

2do.

2do. Jeża ugotowawszy ięć, albo gotować od
choćby i w kilku w garku, całkiem na po- tech
piół spalić, i ług z tego zrobiwszy, głow Ato
kostunową myć. nocz

3tio. Sadłem bocianim, albo jeżowym miesz
głowę smarować, pomoczno iest. kiemi
hyllow

*Sposób robienia wódek Gdańskich, doświadczona cy
czony i rzetelny. pisaną*

1mo. Wziąć wódki anyżowey garcy czar-
ry, chrzanu obieranego, i pokraianego ćwier-
funta, cebuli także obieraney, i pokraiane-
ćwierć funta, anyżu garść iedną, soli gar-
iedną, chleba razowego, dobrze na ogn-
spalonego sztukę dużą, i piwa kwaśnego ga-
niec ieden. To wszystko razem w alemb-
ku przepaliwszy odebrać szasz półgarcowy
wódki sześć.

2do. Znowu alembik dobrze wymywszy
wziąć pomarańczowych skórek funtów
dwa, i moczyć w wodzie przez pół godz-
ny, a potem to co iest białe, oskrobać
wrzucić: do tego przydać rozmarynu gar-
iedną, i wody garcy trzy, i przepalić, a
tego odebrać wódki, garniec tylko ieden,
a co nie w alembiku zostanie, tego nie wy-
rzucać.

3tio. Nabić znowu po trzeci raz alembik
one sześć szasz do niego wlawszy i przepa-
ścić

goteć odebrać zaś z tego flasz cztery, reszta
na potłuch idzie na rozchod.
4to. W tym zaś garcu, co się zostało, na-
mocz cukru kandysbrotu funtów pięć, i
zmieszać, to potym razem z temi, wszy-
skimi flaszami, i przez kapelusz biały dy-
stylować. Teraz dopiero z tego robić essen-
cyę cynamonową, iako masz niżej zupełnie
opisaną informacyą.

Cynamonka z wódki.

Weź cynamonu łótów dziesięć, kwiatu
muszkatołowego pół łota, i galek muszka-
tołowych dwie. Cynamon na kawałki po-
lamawszy, galki i kwiat w moździerz do-
brze utłuc, wlać do tego wody kryniczney
półtora garca, i przepalić, a dobrać z tego
wódki garniec jeden. Co się zaś zostanie
w alembiku, tego nie wyrzucać.

Teraz te sześć flasz (o których masz wy-
świecy) przepal w tymże alembiku, a odbierz
z tego flasz cztery, reszta na rozchod.

W tym zaś essencyi garcu cynamonowey,
namocz cukru kandysbrotu funtów cztery,
potym zmieszawszy z temi czterema fla-
szami, a dystryluy przez biały kapelusz, a
gdy się już wyklaruje, wziąć tey samey
wódki, czyli essencyi w szklankę, i włożyć
do

do niey złota faingultu; miarkuiąc do ka-
 żdey flaszey lišków sześć, które dobrze w
 szklance rozdartym piórem ubiwszy, do ka-
 żdey flaszey wlać trochę ze szklanki.

Persyka.

Wziąć pestek garcy dwa, migdałów
 gorzkich pół funta, goździków łótów dwa,
 kardymonu małego łót jeden, i cynamonu
 łótów dwa, a z wódką się tak sprawić, ia-
 ko już maśz wyżej napisano z samego po-
 czątku.

Essencya dubelt anyż.

Anyżu garść jedne utłuc dobrze, i nalać
 do niego piwa garniec jeden, niechże to mo-
 knie przez noc całą, dolawszy wody potym
 garcy dwa, nabić do alembika i przepuścić,
 z tego zaś, odebrać wódki garniec jeden,
 w którym zaraz namoczyć cukru kandysbro-
 tu półtora funta. Co się zaś w alembiku zo-
 stanie, wyrzucić, a z gorzałką tak się obeyść,
 iako jest opisane wyżej.

Cynamonka z wina.

imo Wziąć cynamonu pół funta, korze-
 nia siarkowego ćwierć funta, imbiery białe.

do ka- go pięć łótów, i utłuc razem w moździerzu
rze w- dobrze, winą do tego garcy dwa przylać,
do ka- w alembiku przypalić, a z tego odebrać
wódki garniec jeden, w którym zaraz na-
moczyć cukru kandysbrotu funtów trzy i pół,
niech to stoi.

dał w- 2do. Wziąć potym lagru winnego garcy
dwa, 10. które przepaliwszy w alembiku, ode-
monu- brać z tego essencyi garcy pięć, i te po-
ć, ia- wtórnie nabiwszy do alembiku, przepuścić,
go po- a odebrać essencyi szasz sześć.

To tedy razem zwyż wyrażonemi, szaszami pozostałemi zmieszawszy, dobrze przez kapelusz biały dystrylować.

nalat- NB. Pamiętać dobrze o tym, aby w ten
o mo- lagier, o którym masz wyżej, włożyć pie-
potym- truszkę oskrobaną i pokrajaną pół funta.

Inszy sposób przepalenia wódki.

Weź cynamonu przetłuczonego, galki, goździków, kardamonu, kubeky, drzewa sandału, i drzewa cytrynowego, &c: każdego mniej, niżeli się zwykło kłaść do alembika; zawiązać to razem w chusteczkę, i włożyć do czapki czyli pokrywki alembikowej, założywszy dobrze drewniankami, aby w alembik nie wpadło, i nabii wódki wiele chcesz, i przepal, przydawszy do niej anyżu.

anyżu, kminu, jałowcu &c: Takim sposobem palona wódka będzie smaku i zapachu bardzo wdzięcznego.

Moczenie i gotowanie stokwizmu.

Stokwizmu trzaskę, lub napoly pokrajaną do góry skórę obrociwszy, posypać popiołem leśnym, a nie sosnowym, i przyłożyćwszy deszczólką, a potym kamieniem, nalać wody rzeczney zimney, i moczyć przez dni dziewięć i nocy, gdy się ten czas skończy odlać tę wodę, pięknie stokwizm wyszorować, i wypłókać, i znowu powtórnie wody nalawszy czystey, choćby i trzy tygodnie go trzymać w tey wodzie, ale codzień świeżę odmieniał.

Co zaś do gotowania, według potrzeby na dzwon go pokraiawszy, i w garnek włożony, nalać zimney wody, a gdy się raz i drugi zagotuje, odszumować i odcedzić, a potym na półmisku chlebem białym i pieczywem przesyłać, i olejem z cybulą przesmażonym, lub też masłem bez cybuli podlać gorącym, i nakrywszy drugim półmiskiem, nad węglami przysmażyć, a gdy już dobrze zacznie się dusić, i sok z siebie puści, tedy go dać na stół, na talerzu go solą posypawszy iść, bo gdyby go posolił, gdy

się smaży tedyby stwardniał. Jeżeli może
bydź angielskie korzenie, to nim może tro-
chę posypać na talerzu, bardzo apetyt spr-
awie, w niedostatku tego jałowcem tłuczo-
nym.

NB. Gdy już wymoknie przez dni i no-
cy dziewięć, może go bezpiecznie gotować,
a resztę na dalej konserwować.

Ocet piwny iak robić.

Piwa dobrego zwarzywszy, wsypać do
niego grochu uprażonego gorącą i trochę
drożdzy, lub kwaśnego ciasta włożyć. Dru-
dzy pszenicę ziarnistą zamiast grochu prażą,
i gorącą w piwo sypią. Także skórki gr-
anek z chleba rżanego, i trochę mirry kła-
dą. *Item.* Wziąć jęczmienia otluczonego
ze szczupec, którego gorąco uprażywszy,
wsypać w piwo, za krótki czas będzie ocet
znamienity. Do skruszenia mięsa twarde-
go, nayosobliwszy jest ocet piwny, mocząc
go w nim, lub tylko chustę w nimże umo-
czywszy, obwinąć mięso, będzie kruche, i
do iedzenia bardzo smaczne. Tym sposo-
bem obwinione mięso, broni w lecie od
robaństwa, zasmrodzenia, i zatechłości.

Ocet

Ocet winny.

Łatwo się robi, włożywszy do wina ciastka zakwaszonego. Jeżeli zaś przydasz kwiatu brzoowego, albo róży, przydasz mu zapachu.

Ocet sialkowego koloru osobliwy.

Sialków przefuszonych, ile bydź może, nakłść w naczynie, i nalać octu winnego, a trzymać na słońcu, aż zbieleją, potem odcedziwszy wylać w cynowe naczynie, a gdy ostygnie będzie miał kolor i zapach sialków, a gdy się za czasem, zmieni, tedy go znówu przewarzyć i wlać w naczynie cynowe iak i pierwey. Ten serce mdle posila, drżące uspokaja.

Skutki jego.

Serce mdle bardzo prędko posila, pulsy nim nacieraiąc. Albo chusteczkę w nim namoczywszy, na pulsy przywijając, lub gąbkę w nim zmaczaną pod nosem trzymając, i w siebie z niego parność ciągnąć.

Gozdzikowy.

Ten rzadko w aptecce znaleźć. Tym sposobem go uczynić maiz:

Do

Do półgarca octu winnego ostrego, wło-
żyć tego kwiatu w cieniu ususzzonego funt
cia aptekarski, i trzymać przez miesiąc na słoń-
cu, a gdy zblednie to kwiecie wyrzucić,
za inne świeże włożyć i od potrzeby scho-
wać.

Skutki jego.

1mo. Mdłość serdeczną, prędko oddala,
pod nosem, nozdrza i pulsy u pięści nim
namazując. Albo wziąć jedną część octu,
przydać do niego szafrańu tartego i trochę
przetłuczonych jagód jałowcowych z grzan-
ką chleba rżanego, i tą na pulsy przykła-
dać we troje chusteczką złożoną w tym ma-
czając: tak w wielkich mdłościach serce po-
fila przez pulsową żyłę którą idzie do ser-
ca. 2do. W gorączkach gwałtownych:
wziąć różanej wódki ośm łyżek, borako-
wey, i szczawikowey, po dwie łyżki, sza-
frańu nie tłuczonego szóstą część kwinty,
kanfory co trzy ięczmienne ziarka zaważą,
octu łyżek dwie, razem to zmieszawszy,
chusteczkę we troje złożoną maczać, i na
serce przykładać, często powtarzając. 3tio.
Głowy ból i rozpalenie oddala, wódką róż-
żanną maczając w nim chustki, albo chleb
pokrapiając, i na skronie przykładając.

Sposób

Sposób robienia słodów.

Zdrowe, łagodne, i nayspożytecznieysze darzą się piwa z jęczmienia, dodawszy do niego pół, lub trzecią część pszenicy. Lecz to na zalaniu, rozszczepieniu, i ozdzeniu słodów należy: to jest, aby niegwałtownie, ale zwolna, suchemi go suszyć drewnkami, i nie przypalić, a kiedy się słód przyrumieni, to też piwo będzie koloru czerwonego, kiedy się zwolna suszy, tedy się piwo zieloną z takiego farbuie; Więc sosnowych i dębowych drzew strzedz się do suszenia słodów, potrzeba, dla przydymienia onegoż, ale tylko grabowe, olszowe, i brzożowe naysłupsze, aby tylko były suche.

Piwo żeby nie kwatniało.

Włożyć do niego naslurcium, to jest rzęzuchy, albo jaie kurze świeże coraz insze odmieniając. Zeby zaś było łagodne i gładowne, dodać mu ósmą część słodu żytnego, nie więcej do iednego waru, a to dla schodu piwa z kadzi, będzie bardzo wyborne, ieżeli z drożdżami, i w butelkach w ziemie zachowawszy, przez miesiąc potrzymsz.

Informa-

Informacya robienia bab bardzo delikatnych.

Do garca mąki trzeba kwartę mleka, żółtków samych kwartę, masła topionego pół kwarty, drożdzy kwaterkę, cukru funt, cynamonu dwa łoty, albo też iedne utłuczoną gałkę muszkatową, takim zaś powinny się robić; pierwey wlać; w mąkę drożdzo, potym mleko dobrze gorące i to robić łyżką, z mąką i z drożdżami posławić, aby się ruszyło, iak się ciasto ruszy, wlać żółtki i wraz rękami wybijać, aż się ciasto wygładzi, potym wlać masło, i znowu bić; iak się dobrze wybije, wsypać cukier, cynamon, lub gałkę soli dla smaku, warz dobrze wyrobiwszy ciasto, posławić go w cieple, ale nie gorące, żeby go niezaprzyć, iak się wyruszy, kłaść do naczynia miarkując, żeby tylko była czwarta część w naczyniu ciasta, iak się dopełnią naczynia, dopiero w piec wladzić.

Lilie świeże tak zachowasz.

Narwać ich papia, póki się nie rozwinie, i w nowy garnek nie polewany porządnie ułożyć, iak najlepiey nakrywszy w chłodzie lub studni chować, żeby ich tylko woda nie doszła. A gdy będziesz chciał mieć rozkwitłe wyłóż ie na słońce, zaraz się zagrzawszy rozkwitną.

Różne

Róża świeża.

Chceszli ją przez zimę zachować? narwać z łomą i z korzeniem zielonego i niedożyźnłego jęczmienia, i między ten jęczmień, w garnek nowy nie polewany nakłaść róże nie rozkwitłe, i z wierzchu tymże jęczmieniem przykryć i w chłodzie schować, a potem, gdy będzie potrzeba wystawić je na słońce lub w ciepłej izbie, zaraz się rozkwitną.

Drudzy tylko rozpostrzą zielony jęczmień na ziemi, i pączki gotowe do rozkwitnienia rozkładają, ale w chłodzie. Jako świadczy Doktor Dyclimus.

Szparagi świeże.

Ktoby chciał mieć przez cały rok szparagi świeże, tedy zaraz po zebraniu jagód, czyli nasienia ich, pod wierzchem ziemi rozłożone odkopawszy, odkręć, a tak z nich ustawicznie kielki, czyli sosiki do używania przyłtoyne wzrastać będą.

Salata przez cały rok świeża.

Chceszli mieć salatę przez cały rok świeżą, siejże ją pod jesień, albo około S. Bartłomieja na ziemi wilgotnej, i dobrze nawożonej. Wznijdzie czwartego, albo piątego, lub szóstego dnia, a gdy ją rzadko przeladzisz, będzie rosta wszęsz, ieżeli zaś będzie

będzie wyrastać wgląb tedy go usamego do-
łu zerznąć, i na wierzchu zaraz położyć brył-
kę ziemi, albo skorupę nową, żeby tylko
nie była tłusta, lub kamyk a tak już nie bę-
dzie rosta w sup, tylko wszersz. Białą mieć
będziesz, jeżeli w środek iey piasku czy-
stego rzecznoego nasypiesz, i liście złoży-
wszy lyczkiem z wierzchu zwiążesz, zwa-
sza która jest nasienia białego bo ta jest ta-
kiego przyrodzenia, iż między wszystkimi
salatami całą zimę przetrwa.

Pachniącą tak uczynisz: nasienie iey w
ziarko cytrynowe wszczepić, i w ziemię wla-
dzić, albo też w iakiey chcesz wódce pa-
chnącej nasienie iey przez dni trzy moczyć,
potym słać.

Wygubienie myszy i szczurów.

Fusu oliwnego, albo oleiowego gęstego,
na misę wlawszy, postawić tam, gdzie się
myszy, i szczury znaydują, którego gdy
skosztują, zaraz na tym miejscu pozdychają.

Ogórki w lagrze.

Imo. Chceszli mieć ogórki długo świeże,
włóż je w naczynie w lagier z wina białe-
go, słodkiego, i nie przewroconego.

zdo. Jeżeli ie zawieszisz w naczyniu, w
którym jest trochę octu, tak żeby się octu
nie

nie dotykały, i to naczynie dobrze załzpu-
tnieją, tedy zawsze świeże ogórki mieć bę-
dziesz.

Ptaki łapać sekret.

Dostać ziela, które zowią świnią wesz,
cicuta, i namoczywszy w winnym lagrze
pszenicy, uczynić z tego ziela sok, który z
pszenicą moczona zmieszawszy, na zubią
wszelkiemu ptakowi posypać, a tak się upije,
że się brać łatwo da, ile go będzie. NB. To
ziele rośnie w ogrodach, na łąkach przy
parkanach, i na miejscach pustyach.

Na liszki w kapuście.

Kaczek młodych napuścić, wyiedzą ie,
i mnożyć się nie będą.

Liszki kur żeby niepsowały.

Dostawszy z liszki wnętrzości, lub z li-
sa, ugotować ie, a potym posiekać, i dać
ie drobiu zjeść, a tak im żadna liszka szko-
dzić nie będzie.

Sposób wygubienia robactwa.

Imo. Pchły tak wygubisz: ziela rdestu w
ługu dobrym zwarzyć, i kilka razy przez
dzień tym pawiment kropić, wyginąć muszą.
zdo.

2do. Kmin z piołunem w ługu także uwarzywszy z rybą żółcią go zmieszać, a gdy ochłodnie, potym częłło nim pawiment kropić.

3tio. Wapno niegaszone, miałko zetrzeć, i tym pawiment posypować.

4to. Liściem z drzewa olszowego, gdy jest różą skropione, pawiment posypować.

5to. Z jeża solonego, gdy się gotuje, pływającą tłuszcz, na wrzącej wodzie zbierać, i nią kiy iakikolwiek, lub łaskę namazawszy, pod łózką albo na izbie położyć, zniyda się wszystko do niego, na tej tłuszczu przylgną.

Kurczęta aby miały smak kwiczołów.

Gdy poczną dobrze iść, dawać im kaszy zmieszanej z jałowcem ugotowanej, miało innego zobu przez cztery niedziele, które będą z tego bardzo tuczone i iako kwiczoły jałowcem pachnące,

Kapłon pieczony aby ze stołu zleciał.

Upoić go wódką lub winem dobrze, a potym oblać mocno wódką, aby się lepiej pierze z niego dało obrać, potym używszy mu skrzydła i nogi, iako do pieczenia, położyć go na ruszcie z daleka od ognia, a gdy się już dobrze przyrumieni, smarować go

go młodym masłem, i dać na sól, a gdy go cokolwiek dotknie widelcami, porwie się i skoczy ze stołu, z wielkim podziwieniem gości.

Kapłun całkiem w flaszy.

Oprawiwszy całkiem kapłuna dworowego, zdiąć z niego całkiem skórę, tak ostróżnie, żeby najmniejszey nie uczynić dziurki, członki zaś te, z których się skóra zdiąć niemoże, tak poprzyczynać, żeby się przy skórze zostały, potym te włożyć w taką flaszę, u którejby była szyika czyli szrubka, na trzy palce szeroka, zatrzymawszy ją nieco u wierzchu rozbić żółków od jałec szefnascie trochę mleka przylawszy, dopiero zapraw, jako chcesz wley w tę skórę i zaszyi. Potym wpuść w tę flaszę, zasól i nalej w nie wody pełną a zastrubowawszy, lub mocno zatkawszy, włóż w kocioł wody, i gotuy: a gdy się obciągnie, napełni się skóra kapłuna tak, iż się dziwić każdy będzie, iak się mógł zmieścić kapłun w tę flaszę, gdy go dasz na sól z flaszą. Kto go zaś będzie chciał dobyć, niechay dyamentem przetrznie flaszę u spodu lub wierzchu, zażyie specyału.

Trzcinę na sławie iak zgubić.

Okolo S. Jana Chrzciciela po przesileniu dnia z nocą, na czólnie kosą, lub też innym iakim ostrym żelazem, iako można naygłębiey trzcinę w wodzie ścinać, którey otwarte pory woda zaraz pozalewa, i moc z tey odeymie do dalszego się rozkrzewienia, tak dalece, że powoli zgnić i zginąć do łazętu musi, byleby nieuchybić czasu w tey pracy.

Drugi sposób masz taki: w miesiącu Lipcu i Sierpniu, od dnia pierwszego, aż do dziesiątego, takowe czyniąc ścinania, tenże sprawią do zguby skutek; *Item.* Podczas nowiny toż zpilnością czynić, ile kiedy miesiąc będzie w znaku lwa.

Rzetelne opisanie ziela, gienista spinoza nazywanego tak dla opatu, iako też dla ogroduzenia łąk, rol, wielce potrzebnego.

Imo. Co do opalu tym całe pole powinno być zasiane, a potym w cztery pięć sześć i siedm lat, ma być ścinane, aż do dwunastu, lub trzynastu, gdyż będzie tak zdolne, że nim na kominie dostatecznie palić będzie można. Co zaś do opasania łąk i sianożęcia, tak go zażywać należy, siać go w szerokości na dwie stopy, będzie z tego płot lekny i gęsty.

K

Może

Może go też pięć i sześć razy tak szero-
ko siać, gdyż się nie tylko zdać może na
sam płot, ale i opał, jeżeli zaś na sam o-
pał tedy go z brzegów ścinać, a środek
zostawić.

2do. Siąc go należy na końcu Marca, ale
w pierwszym i drugim roku strzedz go bar-
dzo potrzeba, bo każdy zwierz jeść może,
kiedy jest młode. Za dwa roki będzie tak
mocne, że żaden człowiek, ani bydle prze-
zeń przeysć nie potrafi dla gęstości, bo ga-
łązki jego gęstemi i ostrymi bardzo kolca-
mi, będą napełnione.

3tio. Nasienia jego na całe staie dosyć
jest funtów cztery.

Rośnie ordynarynie na każdej roli, nay-
bardziej jednak na gruncie gliniastym, na
górkach, aby woda nasienia nie wypłókała.
Im zaś miększa ziemia, tym lepiej się na
niej udaie,

4to. Kwitnie dwa razy na rok, na wio-
sne i w jesieni, w ten czas z niego pszczo-
ły bardzo dobrą pszę mają.

5to. Jeżeli pod czas zimy wielkiej umar-
znie, tedy uciąć przy ziemi, a znowu wy-
rośnie.

NB. Takie nasienie i płoty znajdziesz
w Puławach.

Sposób robienia prochu.

Proch jest to masa, z saletry i siarki i węgla zmieszana, pod pewną tych trzech ingrediencyi miarą ugranizowana. Zaczynamy sposób robienia prochu zawiść, na należytem wyfuszaniu saletry i siarki, wypaleniu sposobnych węgla, pod pewną wagą; tych trzech materyi zmieszaniu, i granizowaniu.

Sposób czyszczenia saletry.

I. Saletra inaczej *sal petrae*, sól skały nazwana, w ten sposób się czyszczy. Imo. W kocioł lub glinianą jakie naczynie, włoż saletrę i czystą wodę tyle należy, ile dość iey do niey rozpuszczenia, hałunu na proszek ztartego, i nieco octu tęgiego przyley. Proporcya miary hałunu do miary saletry byź ma, iaka jest liczby 1. do 128. Na przykład iezeli saletry jest 128. funtów, hałunu masz przysypać funt 1. 2do. Szumowiny dziurkowaną miedzianą łyżką zbieray. Gdy zaś saletra już wysycha, drewnianą kopyścią mieszay, aby się nie zaiela. Tym sposobem się wyczyszcza, i w biały proszek pulweryzuie saletra. Możesz powtórzyć to samo, iezeli mieć chcesz czystsza saletrę. Jezeli trochę iey nasypawszy na stole, węglem żarzystym zapalisz, a po iey spłonie,

niu, nie śmieci nie zostanie. Jeżeli zaś w paleniu się trzeszczy, znać że ordynaryiney soli dość ma w sobie.

Sposób czyszczenia siarki.

II. W glinianey rynce, albo w kociołku roztop siarkę, nad wolnym ogniem, ostróżnie, aby ogień nie dopadł, a nie spłoneła. Roztopioną odszumuy, odszumowaną, przez chustę cienko we dwoie złożoną przefiltruy. A tak wyczyszczoną będziesz miał siarkę. Gdyby w rospuszczaniu się zapaliła, miew w pogotowiu pokrywkę, abyś mógł nią przyduśić płomień.

Sposób palenia węgla.

III. Na końcu Maja albo na początku Czerwca, dla łatwiejszego ze skóry obłupienia, z leszczyny, albo wierzby na ucinay gałązek grubych na palec, długich na trzy stopy, w wiązki związane wysusz na słońcu, albo w piecu. Na stos ułożone zapal. Gdy się na węgiel spala, darniem przyrzuć i tak przez godzin 24. pod ziemią wilgotną niech wystygna. Mieć będziesz węgle sposobne do prochu. Czyściejsze mieć będziesz węgle, jeżeli tych różczek nakładniesz w gliniany garnek, gliną zalepisz, przy ogniu zapalisz, i wystudzisz. Służyć także mogą

ś w nogą węgle z jesionowych, lipowych, topolowych różczek, w potrzebie i innego drzewa.

Sposób robienia prochu.

IV. Saletry wyczyszczoney, i na mąkę startey weź części 6. siarki wyczyszczoney także mialko utartey część iedną. Węgla do tego dobrze utartych część iedną. Naprzykład jeżeli weźmiesz saletry funtów sześć, przydad siarki i węgla po funcie iednym. Wsyp tę materią w słup albo moździerz. Tłucz przez godzin 24. a co trzy albo cztery godziny, gdy materia tłuczeniem wysychać i zagrzewać się będzie, aby nie spłonęła, zakrapiaj czystą wodą lub uryną, a co lepiej octem, albo *spiritu vini*. Gdy już materia należycie się wytłucze i wymiesz, wilgotną przecieraj przez sito, tak ugraniczoną wysusz na słońcu, lub w wolnym cieple, mieć będziesz proch wyborny.

Zmniejszy zaś pracą mieć proch możesz w ten sposób. Saletry, siarki, i węgla według proporcji włóż w garnek, nalej wody, warz przez trzy lub cztery godziny póki woda nie wywrze. Te mase tak wysusz, aby nieco wilgoci w niej zostawiwszy, mogła się przez sito granizować.

Czy proch dobry tym sposobem wypróbiesz. Na kartę białą nasyp kilka kupek prochu,

chu, węglem żarzyłym iedne zapal. Jeżeli proch razem zaraz spłonie, dym z impetem w górę pōydzie, karty nie zefmoli, i nie śmieci nie zostawi, znak iest że saletra i siarka dobrze iest wyczyszczona. Materya należycie utarta i wymieszana. Zaczynam strzelby taki proch nie zafoluje. Tenże sposób użyć może i w kupowaniu prochu.

Są inżel preſkrypcye robienia prochu tegoż do ręczney strzelby, a to taki: Jeżeli dajesz funt saletry, dać maśz siarki uncyi dwie albo półtrzeci, a węgli uncyi 3. I tak mętyplikując według proporecyi te materye, mębędziesz proch dośc należyty.

Sposób robienia ſrzótu.

Wzięśc ołowiu roztopić w żelazney łyszce lub grubym naczyniu glinianym, wrzucić do niego pół łota salarmoniaku, ażeby się w nim rozpuścił, do trzech funtów ołowiu, dopiero wylać tę maśse ażeby ośtygła ze wszystkim w ten czas na drobne cząstki porąbawſzy ołów w skorupie iakiey porobiwſzy dziureczki w dnie, poſtawiwſzy naczynie z wodą próżne, ołów porąbany w kawałeczki na łuczycią ſmolne pokłaśc, gdzie ołów topiący się kropłami przez te dziurki wypadać będzie w wodę, tym ſposobem ſzrót mieć będącz, ieżeli go chceſz uſzczelcować, ażeby taki był iak kramny, worek ſkórzany zrobiwſzy ſzrót ten w dōynicy przetarſzy dla okragłoſci w tym worku trząść, do póty, póki glanſu nie weźmie, możeńs ganczarzowi kazać zrobić do tego naczynie nakſztalt durſzlaku z więkſzem i maślemi dziurkami, a tak różny ſzrót mieć będącz.

Spo-

Sposób mierzenia wysokości iakiey przez umbrę.

Cheąc wiedzieć iak wysoki jest iaki kolos, wieża lub inna iaka wysokość, wolno rzucając cień na ziemię, z wymiaru samey umbry, może doysć wymiaru wysokości, w ten sposób, weź laskę naprzykład trzy łokciową, tę perpendykularnie utkwii w ziemi, i cień rzucony od tey laski, wymierz pręcikiem naprzykład pędziowym. W tymże czasie wymierz tymże pędziowym lub innym prętem na pędzi wydzielonym umbrę, od wysokości iakiey rzuconą. I uczyni regułę proporcyi mówiąc; iak się na wymiar umbry od laski rzuconey do wysokości laski trzy łokciowej, tak się ma wymiar umbry od wysokości tey, lub innej rzuconey, do wymiaru tey, czwarta tedy zbaokaze wymiar wysokości iakiey.

Potencya ludzka płakania, śmiania, ruszania się i kichania.

Organum płaczu ludzkiego jest oko: która akcyja dzieła w ten sposób się sprawuje. Imaginatywa najprzód rzeczy żalowi podległej, porusza wory w człowieku, które pobudzone, naywięcej się ku sereu ściągają, i w nagłych a ciężkich żalach oppressyą czynią sereu które gdy się ku oku wzbijają, i przez miaz pokątny, oka wyciśnięcie będą muszkułami z części ciała poblizszych oku, iak ręką woda z gębki; we łyż się ów humor ormuie, i oko płacze, ale sereu tym samą rolę czyni. Dla czego daleko cięższe i boleśniejsze są te są żale, w których płakać nie można, bo bardziey na sereu bolecie. Bywa też z hipokondryi, pijaństwa, a czasem i z nagłych radości, kto się zda płakać. Ależ i w tych się mieści, i tenże płaczliwy humor, zbudony płacz rodzi.

Organum

Organum śmiechu, iest membrana, to iest na, żołądek dzieląca od kiszek diafragma na. Akcyja witalna śmiechu tym się dzieje, imaginatiwa rzeczy wesołej wzbudza musz, któremi poruszona diafragma, mającemi ko, z twarzą ludzką muszkułami, swoim i tyl, szkułów poruszeniem układa twarz do śmie, nie iakiego zewnętrznego do śmiechu akko, wanego z odgłosem odetchnienia iest przy, I ztąd zbytniego śmiechu, człowiek oko, ładka czuie boleści, to iest zbytniego poru, tey błony diafragma.

Ruszenie się z miejsca na miejsce, chod, bieganie, iako i rąk, palców ruszanie, dzi, kibitnością iunktur kości z kością, częśc, ną częścią ciała, to krwistemi to suchemi, mi, to muszkułami przeplatanemi spoienien, re duszą ludzką ożywione, za mandatem, sobą ruszać daią. Do tego ruszenia się służ, że witalne duchy, i należyta krwi cyrkulac, ztąd pochodzi, że paraliżem która część cia, zarażona, ta władnąc sobą nie da, bo kr, nich okrzepła, i w swojej cyrkulacyi zatan, na, nie sposobno czyni w iey władzy, i sp, niu sobie powinney funkcyi.

Kichanie pochodzi z dwóch przyczyn, przez rozdrażnienie mamilarney części ciała, sie będącey, a z mózgiem złączoney, naprze, wachaniem tabaki, lub inney gryzącey m, Albo zabwodacyi niepotrzebnych i szczypc, humorów, w mózgu które spływające do, mamilarney części nosa, gryzieniem i tyła, swoją sprawują, iż poruszone muszkuły uści, nie potrzebne humory pozbyć. Co samo st, chanie,

Biblioteka Jagiellońska

stdr0026918

